T.GY. MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁR
KAPOSVÁR

BUDAPEST, 1942. FEBRUÁR 26. — II. ÉVFOLYAM 9. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

193

ÁRA: 20 fillér

HÁROM BIRODALOM LÉGI HŐSEI...!

A KORMÁNYZÓHELYETTES MEG

1942 február 19.

SZÉCHENYI BERTALAN GRÓF, a felsőház elnöke megnyitja az alsó- és felsőház közös kormányzóhelyettes-választó ülését

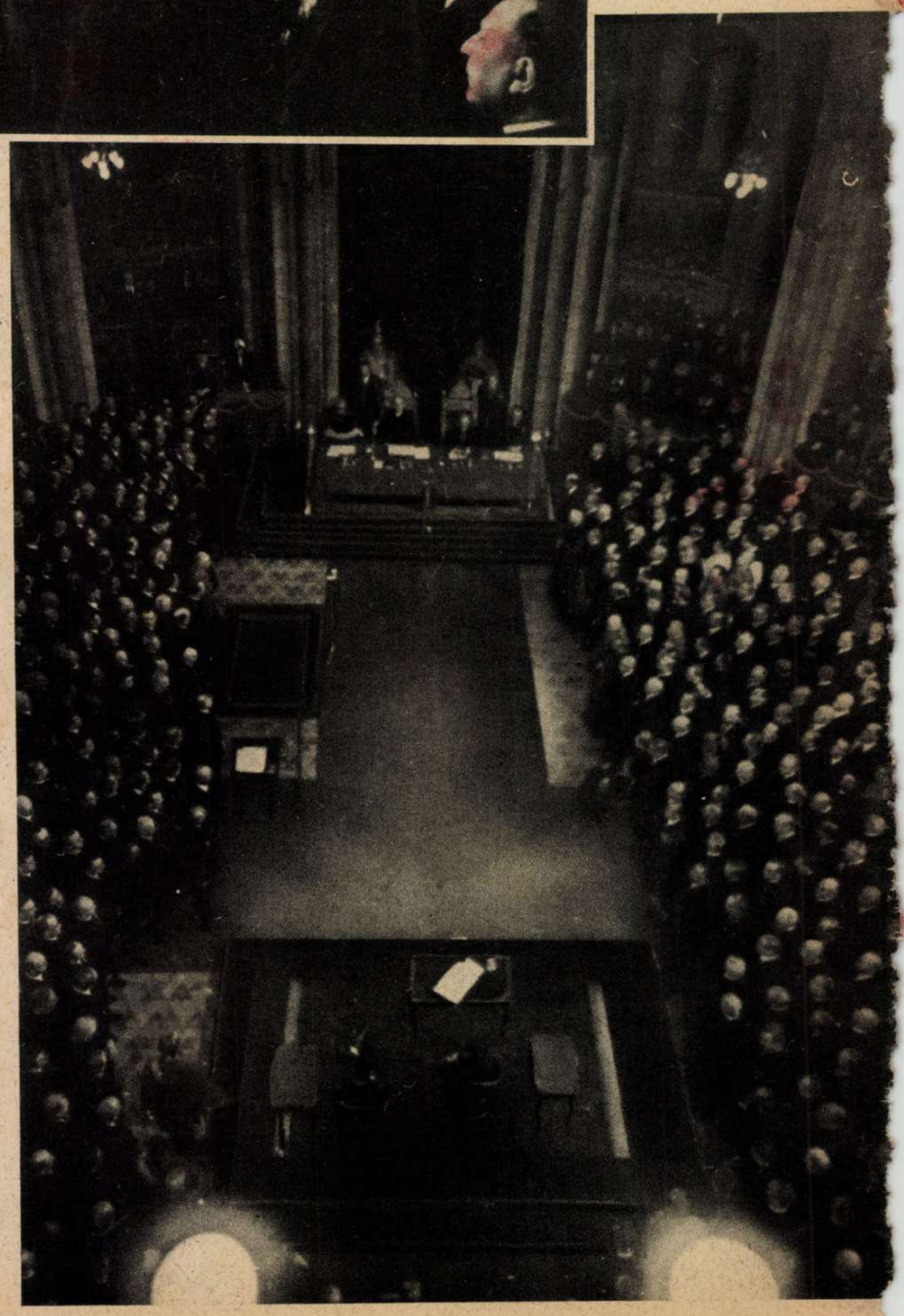

A KORMÁNYZÓHELYETTES-VÁLASZTÓ ÜLÉS A KUPOLACSARNOKBAN

MAGYARORSZÁG KORMÁNYZÓJA MEGÉRKEZIK A PARLAMENTBE

VÁLASZTÁSA A PARLAMENTBEN

VITÉZ HORTHY ISTVÁN megválasztott kormányzóhelyettes leteszi az esküt

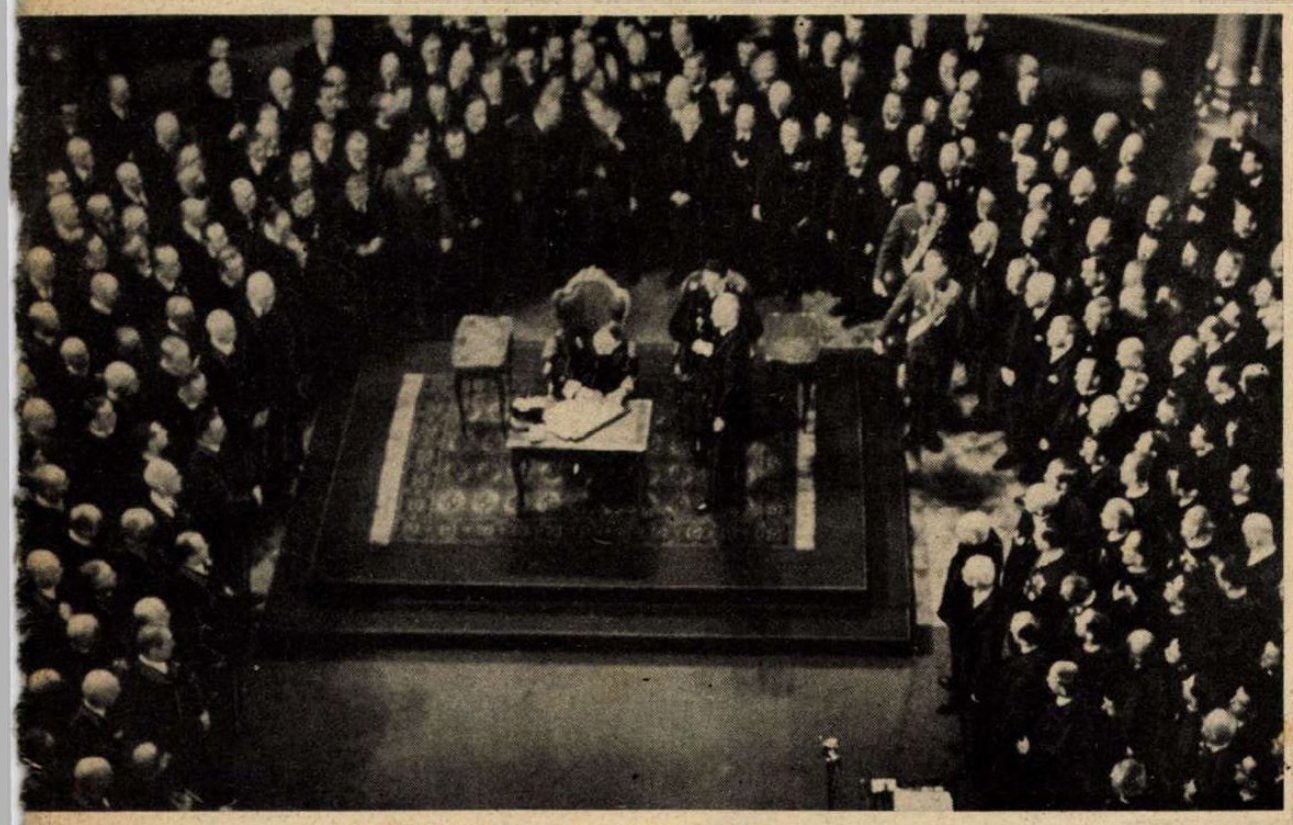

MAGYARORSZÁG KORMÁNYZÓJA aláírja a kormányzóhelyettes megválasztásáról szóló törvényt

ELŐKELŐSÉGEK A PARLAMENT ELŐTT

ELŐKELŐSÉGEK A PARLAMENT ELŐTT

Magyar iparostanoncok

Én is iparos leszek!

Nem szűnünk meg szavunkat felemelni az új iparos és munkásnemzedékért, mert a magyar mezőgazdasági kisemberek jólétének emelkedése is az ország arányos és lendületes iparosodásától függ. Nagy a veszély, hogy a tanult, kiváló magyar iparosok és munkások utánpótlása nem felel majd meg a század felfokozott követelményeinek. **Sok szegény szülő nem bírja kitaníttatni tehetséges fiát az ipari pályára sem s a korai kereset szüksége a fiatalokat a napszámos munka felé hajtja, ahol nagyobb a kereset, de kisebb az életre való komoly felkészülés lehetősége.** Híres magyar iparokból kivész lassan az utánpótlás és fontos, új iparok nem jutnak megfelelően szakképzett munkásokhoz. **Csak tanoncotthonokkal, a szegény és szorgalmas új nemzedék megsegítésével s a tanoncvédelem fokozott kiépítésével segíthetünk a nagy hiányon és irányíthatjuk a fiatal munkaerőt boldogulásuk korszerű útjára.** Az egészséges nemzetek nemcsak a mának élnek, hanem a jövőre is gondolnak, a hatalmasabb, szebb, emberi jövőre, amelyben a munka becsülete mindenek fölött kiteljesedik s népi és nemzeti jólétet teremt a magyar milliónak!

Az inas dolgozik... második évben már többnyire úgy, mint a segédek! A hegesztés fontos és felelősségteljes munkáját is elvégzi, ha kell

Most még kicsit rossz a gunyám!... De éppen azért tanulok ipart, hogy megkeressem a jobb ruhára valót is...

A fúrás nem boszorkányság — csak meg kell tanulni dolgozni a fúrógéppel

Lakatostanonc a műhelyben

A műhely nehéz munkája után jól esik a tanoncotthon melegénél nyugodtan megcsinálni az iskolai feladatot

Asztalostanonc a gyalúpad mellett

A mázolótanonc. Fiatal, de a munkája már komoly munka

Tiszta ágy, csend és nyugalom: öröm itt tanulni...

...és munka után jól esik az uzsonna és a hazai írás is örömet okozl...

HÉTRŐL HÉTRE

V

Világosodik

az ég alja a háború sötét fellegei alatt! Nem az egyik, vagy a másik hír, hanem az események belső összefüggése, iránya és lassan kialakuló törvszerűsége kelti fel bennünk azt az érzést, hogy a tengelyhatalmak lelkes ereje beroppantja a régi világ bordázatát. Az óriások birkozásában az egyik küzdő fél lába alatt megcsúszott a talaj, az egyik óriás szakadozottabban liheg s eredménytelenebbül csapkod maga körül. Az egyik oldalon aránytalanul nagyobb a veszteség s kisebb az ütőerő, az öntudat és a bizalom. Nagy szavak, haragos és dicsekvő kijelentések zuhataga pótolja egyelőre az eredményt, de az angolszász jövőígéretek hangoskodása feltűnően hasonlít a fekete erdőben eltévedt gyerek önbátorító füttyszavához... Robbanhat még nehány súlyos meglepetés; Anglia és Amerika megpróbálhat nehány olcsónak látszó sikert csöndes és elhagyatott területeken; a szovjetfront kiégése még az égig verheti a lángot, szikrát és pernyét; megtorpanhat itt és ott egy-egy alárendeltebb jelentőségű hadművelet, de a győzelmet már nem csavarhatja ki semmi a tengelyhatalmak kezéből, mert valahol a láthatatlan mélységében ennek a háborúnak, átbillent az egyensúly az új világ földjére!... A gyárak termelése, a szervező erő, a hadseregek korszerű tagozása, a harcoló emberanyag elsőrendűsége, a hadműveleti fölény, a kedvezőbb világhelyezkedés és mindenekfölött a gigantikus küzdelem százezernyi apró részletét egységesítő lélek, a tengelyhatalmak nemzeti erejét védi, óvja és növeli a végső csaták megvívására. A világ vérbe és nyomorúságba fullad, ha nem az a hatalmi csoportosulás győz, amelyik az emberi továbbfejlődést és az igazságot képviseli, de fölösleges és hiábavaló áldozatot követel az emberiségtől a vereségre ítélt mult makacs védekezése is. A brit birodalomra és a szovjetrendszerre rásütötte ez az évszázad a mulandóság sötét bélyegét s az élők már halott formákért harcolnak, — hiába! Van ennél megrendítőbb tragédiája a történelemnek? S van-e nagyobb feladat, mint a végsőkig megfeszített erővel befejezni ezt a háborút, hogy ne a multért haljanak, hanem a jövendőért éljenek az emberek?!...

A kisemberekről

is beszéljünk néha, — névtelen hőseiről a trianoni esztendőknek és a reánk nehezedő háborús megpróbáltatásoknak. Milliók viselték hangtalanul a magyarság súlyos keresztjét, határon innen és határon túl, néma tragédiák százezrei borították gyászba a kis családokat, kegyetlen harc zajlott a mindennapi száraz kenyérért, munkanélküliség, állástalanság, feldúlt otthon, nélkülözés, reménytelen szürkeségbe borult élet riogatta népünk széles rétegeit és mégis kitartottak makacs, ősi elszántsággal a magyar feltámadás szent gondolata mellett. Beszéljünk néha földművesek, iparosok, munkások, kishivatalnokok, a társadalmi mélységből istenáldotta tehetséggel feltörő emberek kegyetlen élményeiről, a dolgozók áldozatáról és roppant segítségéről az ország újjáépítésében. Beszéljünk a mindennapi magyar élet harcosairól, akik Európa irtózatos küzdelmének terheit ma is széles vállaikon hordozzák, beszéljünk a katonákról, akik Ukrajna jeges viharoktól boronált földjén őrt állanak, beszéljünk hadiárvákról és özvegyekről, beszéljünk bajtársi népek vérehullatásáról a jobb jövendőért, beszéljünk a kornak világrengető fordulásáról és reménységeinkről, hogy megszabaduljunk a léha siránkozás, az öndicsekvés, az osztálypolitika, a zsíros elégedettség és a korlátoltság veszedelmes bűneitől. A feladatok rengetege sötétlik az égig a magyarság előtt s a történelem nem enged bennünket elácsorogni az útszélen. Súlyos idők, nagy megpróbáltatások következnek s minden értelem, akarat, tudás és igaz nemzetszeretet a milliók felé kell forduljon, nagy segítő szándékkal, hogy egyszer majd, — az elvégzett munka és a győzelemmel befejezett harc után, a megérdemelt ünnep diadala harsogjon végig magyar földön s a dolgozók szívében!

Uruguayban

bizony baj van... A kormány megfogadta a riói értekezleten, Sumner Welles enyhének éppen nem nevezhető nyomása alatt, hogy az ország lelkesen és demokratikus önkéntességgel besorakozik a pánamerikai egyesült frontba az európai fasiszták ellen s ha kell, úgymond, részt is vesz Roosevelt elnök úr magánháborújában. Az otthoni vallatásnál azután kiderült, hogy a felelőtlen, szélsőjobboldali elemek konokul ragaszkodnak az alkotmányhoz, nem akarnak háborút, békében óhajtanak élni az egész világgal s inkább a függetlenségét védő Argentinához húznak, mint az Egyesült Államok bőcsevegésű elnökéhez. Herera jobboldali pártja nem hódolt be a washingtoni diktatúrának, mire is a megbízható belügyminiszter kedves közvetlenséggel demagógoknak nevezte a jobboldali szenátorokat, akik feleselés helyett, bizalmatlanságot szavaztak a kormánynak s mitöbb, új és tiszta választást követeltek. Ha mindez az Egyesült Államok érdekében történt volna, ma Hereráék lennének a világdemokrácia legtündöklőbb bajnokai s az amerikai zsidó sajtó az egekig magasztalná őket. De jaj, — ezek a szélsőséges hazafiak nem kívánnak Európával háborúskodni, mert sohasem volt semmi bajuk a németekkel és az olaszokkal s ezért megérdemlik, hogy elvonják tőlük a demokrácia áldásait... Igy azután az Egyesült Államok közvéleményének nagy örömére, az uruguayi szenátus épületét megszállotta a katonaság s őrizetbe vette az akadékoskodó szenátorokat. Az alkotmányt hatályon kívül helyezték s csak Roosevelt kívánságára maradt hatályban... Persze fordítva is történhetett volna minden, — ha például a kormány képviselte volna a semlegesség álláspontját. Akkor a dicső forradalom oldalán állana Washington s a szabadságról szónokolna. Ma így, holnap úgy, — ahogy a pénz és a hatalom nyers érdeke követeli. Nem a lényegnek, csak a népcsalást rejtegető színes takarónak neve: — demokrácia!...

Kohn Mózest,

Csangkaisek tábornok pénzügyi tanácsadóját, a japánok törvénytelen devíza- és valuta-ügyletek lebonyolítása közben elfogták és agyonlőtték. Most ott áll az Indiából hazatért Csangkaisek Csungkingban s nincs pénzügyi tanácsadója... Szörnyű helyzet lehet. A kínai fővezér Ghanditól egy félvég sajátszövésű vásznat kapott ajándékba, aminek idővel nagy becsértéke lesz, de jelenleg hat petákot sem ér. Mennyivel ügyesebb volt ez a Kohn Mózes! Elutazott Shanghaiba álcopfosan s az ügynökei, a rendes nemzetközi zsidók, garmadába hordták elébe a japánok által megszállt területeken érvénytelennek nyilvánított dollárt... Kohn lázasan vásárolt, — egyet Csankaiseknek, kettőt magának, — ahogy a jó pénzügyi tanácsnokhoz illik. adott, vett, számolt, kivont, feljegyezte a hasznot, szédült az eredménytől, összecsomagolta a rakományt s mámoros boldogságában belebotlott a japán őrségbe. A többi már kellemetlen volt. Kohn Mózes soha többé nem ád tanácsot se másnak, se magának. Andalító dolog, hogy még Kínában is zsidó intézi a nagyurak pénzügyeit. Ez a bizonyos Kohn, a londoni zsidónegyedben látta meg a napvilágot, pajeszosan nőtt fel, zöldséget árult, azután keleti csecsebecséket vásárolt a matrózoktól s elkapta a bolygó zsidó nyugtalansága. Nekivágott a világnak, Kanadából beszökött az Egyesült Államokba. de ott sem tudott megmaradni. Kóborolt a csendes-óceáni szigeteken s könnyű mellékkeresetnek vállalta a kémkedést az angol titkos szolgálatban. A Secret Service felismerte mindenre felhasználható aljasságát s elvezényelte a forrongó Kínába, ahol arany, vér, forradalom, rablás, gyilkosság, fantasztikus spekuláció és pénzszerzés habarodott egybe a diplomáciai alvilág könyörtelen módszereiben. Ez a sikamlós talaj volt a nagy kalandorok igazi hazája, itt lehetett használni pirulás nélkül, világhatalmi célokra a hazátlan és kötetlen embereket. Kohn Mózest Csangkaisek mellé sikerítették tiszteletreméltó multat szedtek össze a számára s csakhamar Kohn lett az úr és Csangkaisek a bábu. Keletázsia pénzügyi megzsarolására Kohn Mózes hatalmas szervezetet létesített az angol bankok segítségével s milliókat préselt ki a egymást követő forradalmakból. A sorsa beteljesedett, de a példája kísérteties. A Kohnok, — a zsidó faj tizezrei futják meg ugyanezt a pályát, más országok és világrészek változatos viszonyai között, — csak avval a különbséggel hogy — ágyban, párnák közt halnak meg.

A filmgyártás

körül bágyadtan paskolja az áporodott levegőt a felkavart művihar. A filmgyártók szemrevetik a sajtónak, hogy keményen bánik az filmekkel, pedig már megtörtént az átállítás mostmár a filmvállalkozás hivatása magaslatán áll. Elmondották azt is, hogy a külföldön rendszeres lapszemlét vezetnek a magyar filmekről tehát a külföldi értékesítés lehetőségét ront mindenki, aki rosszat ír . . . Ez a naiv, világidegen, hivatalnoki szempont, mintha kissé elentmondana a hivatalosan megállapított hivatási magaslatnak. Elvégre szeme van mindenkinek, aki megnéz egy filmet, legyen az magyar vagy külföldi vásárló! Ha pedig a szem és ízlés rossznak lát valamit, akkor zenghet nálunk napestig a sajtó dicshimnuszokat, mert a közönség csalhatatlanul elkerüli a reklám nagyharangjára kötött látványosságot. A külföldnek pedig bárcsak sohasem adták volna azt a töméntelen fércművet és zsidós, giccs-formedvényt, amivel a magyarságról alkotott vélemenyeket meghamisították. Az üzlet kedvéért nem rejtjük véka alá a véleményünket, sem itthon, sem a külföldön. Az átállítás még nem igazolása a filmiparnak s az egyetlen lehetőség a piacok megnyerésére, — bocsánat az igazságért — a jó film! Elámitóan szakszerűtlen az a megállapítás, hogy komoly filmhez legalább két könnyebb műfajú, szórakoztató filmet kell gyártani, hogy a vállalkozást egyensúlyban tarthassák. Hol tanulták a jó urak ezt a bávatag bölcsességet? A komoly film akkor bukik meg, amikor nevetnek rajta a nézők s a vidám, könnyű, szórakoztató film, ha elkomolyodunk és súlyosak leszünk tőle előadás közben, mint a só . . . Vagyunk nehány százezeren, akik így jártunk, — újabb bocsánat, — a pénzünkért . . Ne tanítgassák a filmgyártók se a közönséget se a sajtót az illendő viselkedésre, hanem gyártsanak jó filmeket, komolyat és vidámat, de jót. Meglátják, ömleni fog a pénz a zsebükbe megérdemelten s a magyar kultúra szolgálatában. Annyi szent igaz viszont, hogy a lúdtalpakkal kitaposott régi utakon ezt a célt sohasem érhetik el . . .

Honvédek harca a

(A Magyar Futár tudósítójától)

A szovjethadvezetőség, hogy zavart keltsen a tengelycsapatoktól meghódított területeken, időnkint ejtőernyős partizánokat dob le a Dnyeperen túli területekre.

Nincs ismertetőjelük... Olyanok, mint akármelyik ukrán vagy orosz paraszt: sápadtak, soványak, éhesek. Járják az országutakat, bemerészkednek falvakba, városokba, s lehet, hogy a hajlotthátú orosz, aki alázatosan kitér a szembejövő honvédnek, éppúgy partizán, mint a másik, aki biztos tedezékből, géppisztolyal, orvul támad ukránra, magyar katonára egyformán, a vörös hóhérok titkos utasítására és vadállati gyilkos vágyból...

A Dnyeperen innen tekvő területekről már kiirtották őket. A túloldal végtelen síkságain és irdatlan erdeiben azonban még fel-felbukkannak, egymagukban ritkán s csak akkor, ha kémkednek, egyébként nyolcan-tizen összeverődnek az erdőben, előássák rejtett helyeikről fegyvereiket és lesik, hogy merre, hol tűnik fel valamilyen kislétszámú járőr... Megtámadják, — bár eredményt nemigen érnek el.

A megszálló-csapatok s különösen a honvédek már kitanulták az orvtámadás bátor elhárításának harcmodorát, és ha nem is mindig könnyűszerrel, de minden esetben megsemmisítik a veszedelmes partizánokat.

Ch. falu mellett, jellemző módon, egy zsidótemetőből támadtak az orgyilkosok a háromtagú honvédjárőrre. A járőr felvette a harcot az ismeretlen erejű ellenséllel.

A parancsnok J. szakaszvezető, egyik emberét hátraküldte a faluba erősítésért, aztán másodmagával állta és viszonozta sűrűn a géppisztolyos tüzet.

Mire, vagy jó félóra mulva, gépfegyverrel megerősített osztaggal megközelítettük a harc színhelyét, a két honvéd már elfoglalta a zsidótemetőt és a partizánok, túl a közelben húzódó országút tulsó felén, egy galyiba mögül ontották a tüzet felénk. D. zászlósnak, az osztag parancsnokának nem tetszett a túl nagy siker...

És neki lett igaza: a galyiba közelében paraszthház állott s rövidesen kiderült: az ártalmatlannak látszó paraszthház partizán-tanya volt, tele rejtett fegyverekkel. Percekkel később már géppuska kattogott a ház ablakából...

A vörösök helyzete előnyösebb volt, mint a honvédeké.

A ház körül mindenfelé sík terület, a galyiban kívül sehol egy fa, egy bokor, ami fedezéket nyujthatna. Szó sem lehetett a ház megközelítéséről.

Én legalább így láttam a tankroncs mögül, ahonnan veszély nélkül figyelhettem az egyre hevesebbé váló harcot.

Közel kétórai tűzharc után, géppuskáink hatásos támogatása mellett, sikerült eljutnunk az országút árkába.

Tovább azonban egy lépéssel sem. A ház alig kétszáz méternyire feküdt az útiól; veszélyes és felesleges véráldozattal járó próbálkozás lett volna átjutni a magasfekvésű úton.

Úgy tetszett, sohavégetnemérő állóharc fejlődik ki.

Kiszáradt torokkal figyeltem honvédeink arcát, a kemény, elszánt arcéleket, a célzásra hunyorított szemeket. Félelmet, vagy bizonytalanságot egyiken sem láttam, csak türelmetlenséget, hogy még mindig nem indulhatnak rohamra.

Különösen, amikor messze a ház mögött, a távoli fenyveserdő irányából három fekete folt tűnt fel a hóban, három apró folt, három sapka vagy kalap nem lehetett kivenni...

A partizánok erősítést kapnak, gondoltam, — de tévedtem.

Amit előbb lehetetlennek tartottam: a sík területen való megközelítést, arra három honvéd minden külön parancs nélkül vállalkozott. Messzire elkerülve hátba kapták a házat s nekünk, akik az innenső oldalról figyeltük elszánt útjukat, óráknak tetszett, amíg a ház közelébe jutottak.

Mire a partizánok felfedezték a veszélyt, már csak egyet tehettek: megadták magukat...

Mellre ejtett fejjel jöttek elő, a feltett kérdésekre bamba tekintettel néztek hallgatagon a levegőbe, szót nem lehetett kivenni belőlük.

Nem sokkal később rajtuk is beteljesedett minden partizán sorsa...

Csizmarek Jantsó Mátyás.

A revolver csak önvédelemre szolgál; harcban eredményesebb fegyver a puska.

Támadásra fejlődnek a honvédek.

J. zászlós az első vonalból irányítja a tüzet.

A fát nemcsak fedezéknek használja a honvéd, puskatámasztéknak is...

A golyószórósnak pompás fedezéket nyujt a sírkő

szovjet partizánok ellen

Halálos biztonsággal céloz a honvéd; a lövés a partizánok házának ablakdeszkáját forgácsolta szét.

Egymás tűztámogatásával, sírtól-sírig, fától-fáig szökelnek katonáink.

A szovjethadsereg elpusztított harceszközei kiváló fedezéket nyujtanak az erdőszélen

A géppuskás-részleg parancsnoka megtalálta az alkalmas tüzelőállást, ahonnan hatásosan támogathatja baitársai előnyomulását; karjelzéssel inti előre embereit.

Már nincs messze a temető széle, a honvédek merészen törnek előre a gépfegyver támogatásával.

A géppuska kezelőszemélyzete vakmerően tör a tüzelőállás felé, ahol...

...villámgyorsan összerakják a géppuskát; fekve kell elvégezni a nehéz müveletet, a partizánok golyói fejük felett süvítenek

Az utolsó mozdulatok a tüzelés előtt...

... a tulsó honvéd már fűzésrekészen tartia a szalagot

Kész!... A megindult géppuskatűz fedezete alatt bátran törnek előre a honvédek.

A temető szélén fenyves húzódik; J. zászlós elsőnek igyekszik elérni a szélét.

A partizán a galyibából a ház felé menekül, először lábon, később a hóba fúrja magát...

A bekerített partizánok ártalmatlanná tételére a honvédek áttörnek az országúton.

Megadták magukat. Lekókadt fejjel jönnek elő

Vége a harcnak. Viszik kihallgatásra az elfogott partizánokat.

Leszegett fejjel, alattomos tekintettel várják a partizánok sorsuk beteljesedését. A magyar honvéd emberséges, de rendet tart a megszállott területeken, élete kockáztatásával!

TÁRGYALNAK RIOMBAN...

Csendes, elhagyott hely volt Riom, de most Európa legnagyobb politikai perének láza veri fel. Egy hatalmas nemzet bukásának okait keresik a bírák, a francia erő demokratikus elsorvasztásának bűneit, néhány vádlott cselekedeteiben. A nemzetek felemelkedésének és bukásának titkát azonban ez a per nem fedheti fel, csak gyér adatokat szolgáltathat a francia nemzet szerencsétlenségének komor történetében . . .

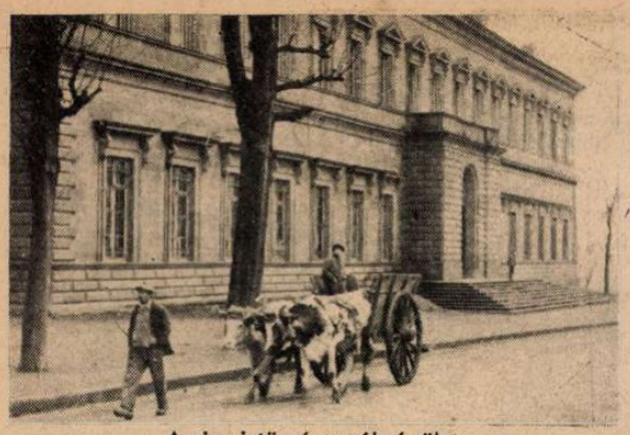

A riomi törvényszék épülete

MÁZSASZÁMRA HEVER AZ AKTA A TÁRGYALÓTEREMBEN.
Legfelül a vádlott Gamelin tábornok emlékiratai

A RIOMI BORTONCELLÁK,
ahol a vádlottakat a per tartamára elhelyezték. Az ablakokat gondosan eldeszkázták a kíváncsiskodók elől

A fővádlottak:

DALADIER,
a franciaországi népfront szövetségese. Állandóan a felszínen maradt, szívós figurája volt a hanyatló francia politikának

LEON BLUM,
a zsidó szocialista vezér. Évtizedeken át segítette buzgón, szétrombolni Franciaország maradék erejét

GAMELIN tábornok,
ki tudja, hogy miről tehet?...

PAUL REYNAUD,
aki könyvet írt a páncéloshadjáratról, de a kezén lévő milliárdokat másra adta ki...

ÚTAT TORTEK A VASTAG FALAKON A RIOMI FOGDÁBÓL A TÖRVÉNYSZÉKI TÁRGYALÓTEREMBE, HOGY A VÁDLOTTAKAT NE KELLJEN KIVINNI AZ UTCÁRA...

ŐRTÁLLÓ KATONA A TÁRGYALÓTEREM AJTAJÁBAN

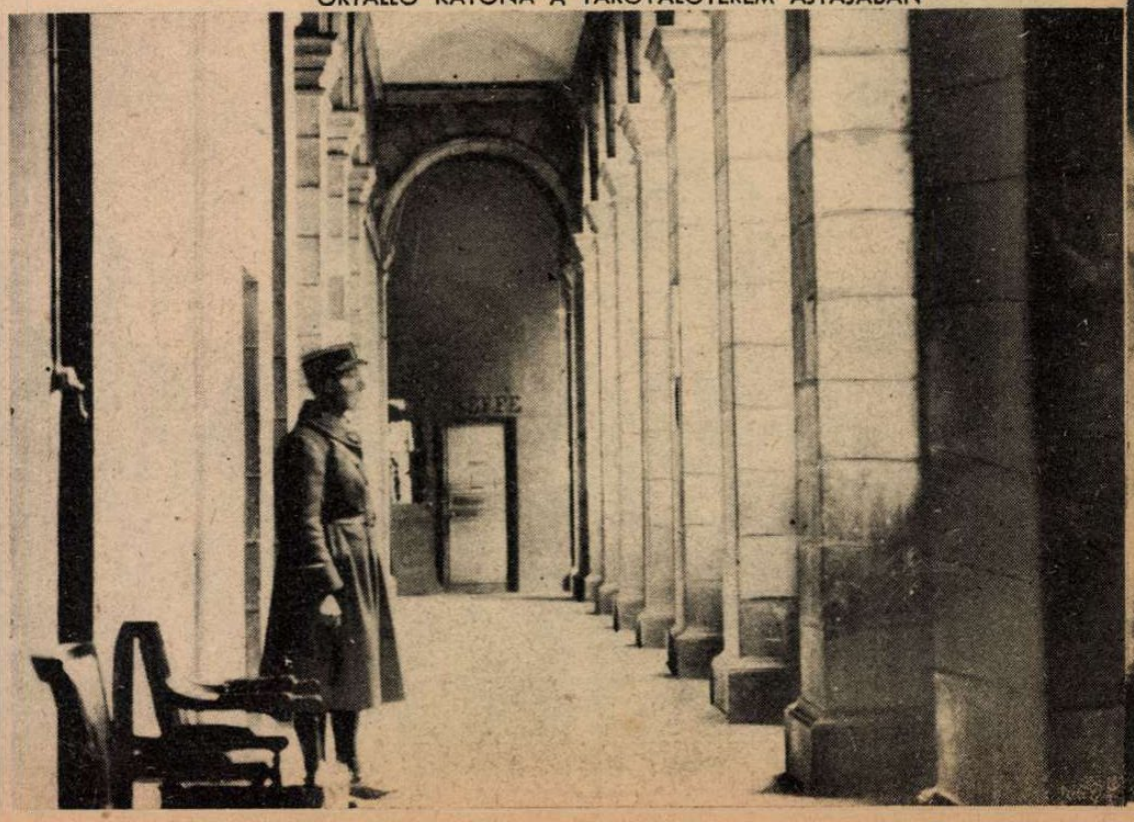

Ujság

AZ OLASZ KIRÁLY
látogatása egy tengeri támaszponton

HAVAS PÁLMÁK DÉLOLASZORSZÁGBAN.
Ritka jelenség Itália ragyogó kék ege alatt...

ÚJ AMERIKAI ÖRÜLET.
New York és Csikago mutatványos bódéiban bámulatos gyorsasággal szerelték fel a lelemé-nyes üzletemberek a játék-géppuskákat, amelyekkel repülő-gépekre lehet lövöldözni. Húsz lövés öt cent... Olcsó szórakozás és nem ráz... A találatot gongütés jelzi és a papírrepülőgép lángokban lezuhan a cérnáról. Állítólag nagy népnevelő hatása van az új játéknak, különösen amióta kiderült, hogy a japánok hat esztendeig kemény, fegyelmezett munkával képezik ki pilótáikat

A DORPÁTI EGYETEM,
amelynek ünnepélyes megnyitása után, Esztonia fiatalsága újra a nemzet szolgálatának művelt, hazafias munkájára készülhet fel

OLASZ DIVAT
1942. TELÉN

A PANAMA-CSATORNA.
A délamerikai sajtó, mint a hét legnagyobb szenzációját állapította meg, hogy a Panama-csatorna nincs többé biztonságban és az Egyesült Államok tengeri hadereiét a német tengeralattjárók két részre oszthatják.

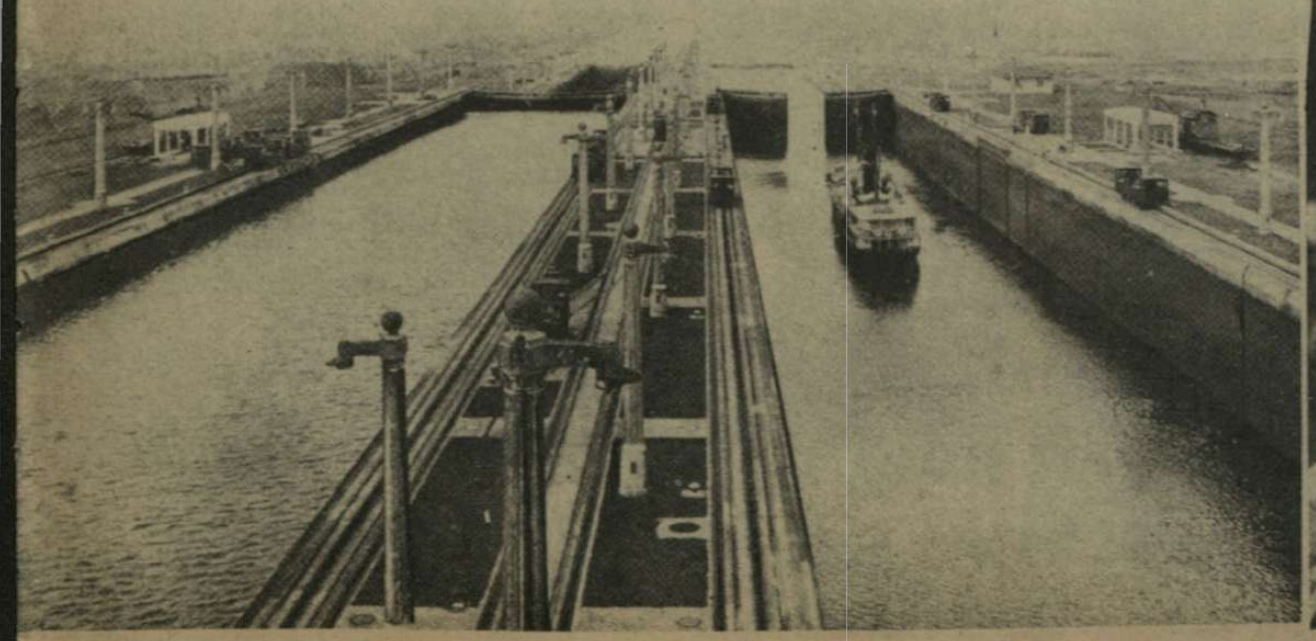

ÉLET EGY JAPÁN CSATAHAJÓN

JAPÁN CSATAHAJÓK HAJNALI SZÜRKÜLETBEN A DÉLKÍNAI-TENGER VIZEIN

Kelet-Ázsia tengerein a japán hajóhad félelmetes ereje tartja távol az angolszász flottát a kialakult szárazföldi és szigeti hadszinterektől s biztosítja egyben a fokozódó japán csapatszállításokat az óceánon át. Anglia és Amerika megdöbbenve figyeli a korlátolt gőggel lebecsült japán flotta fölényes harcát, és a bámulatraméltó eredményeket, amelyek forradalmi módon szétzúzzák a tengeri uralom régi alapjait. **Nincs messze az idő, amikor a japán hajóhad lejut az Indiai-óceánra s résztvehet a tengelyhatalmak világtörténelmet átalakító végső küzdelmeiben!...**

A Magyar Futár képsorozata egy hatalmas japán csatahajó mindennapi harcos életét mutatja be olvasóinak.

GYAKORLAT MINDENNAPI
Fegyelem, pontosság, testet acélosító kemény munka a matróz osztályrésze...

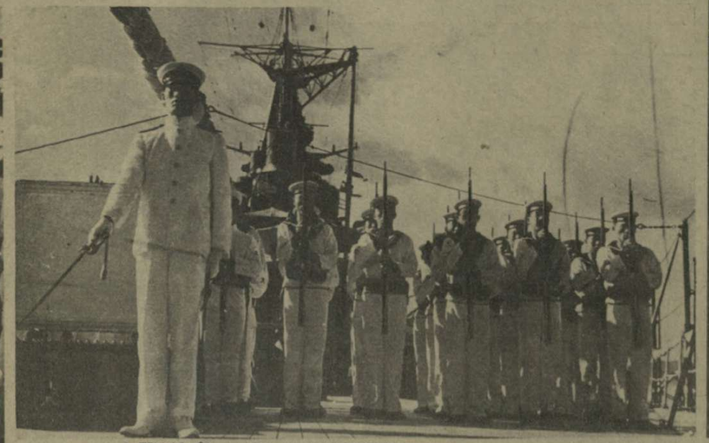

A TENNO ÉS A HAZA HAJNALI ÜDVÖZLETE.
A felkelő nap sugaraināl felhúzzák a zászlót a csatahajó árbocára s izmos kezek szorítják tisztelgésre a fegyvert, — mindig Japán felé...

A NAPVITORLA MEGKÖTÉSE
szédítő magasságban, egy szál kötélen

ELSŐ SEGÉLY
a sebesült bajtársnak

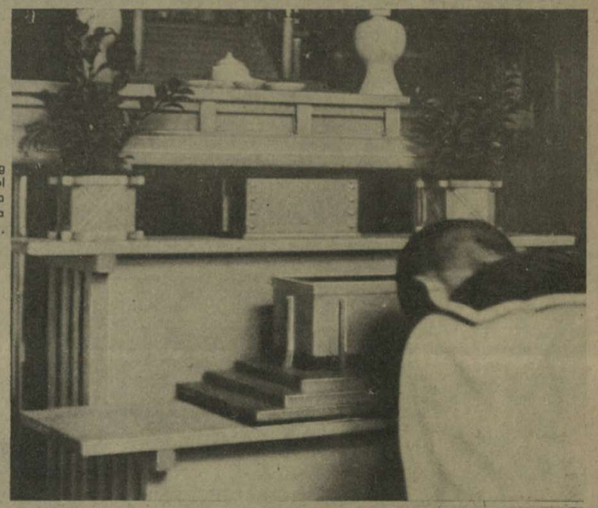

ÁHÍTATOS IMA A SHINTO-SZENTÉLY ELŐTT.
Minden hadihajón virág díszíti a szentélyt, ahol tiszt és matróz egyforma alázattal hajt fejet a mindenség Ura előtt...

ROHAN A BÜSZKE JAPÁN HADIHAJÓ
teljes gőzzel előre az Óceánon, felvenni bárhol s bármikor a harcot az ellenséggel. A végtelen vizekre ráborul az alkony...

NAGYMOSÁS A FEDÉLZETEN.
A ragyogó tisztaság a becsület és a tisztesség jelképe a hajón...

BIRKÓZNAK A MATRÓZOK A FŰRÉSZPORRAL BEHINTETT GYÉKÉNYEN.
A nehéz szolgálat után ez az üdülése az acélembereknek...

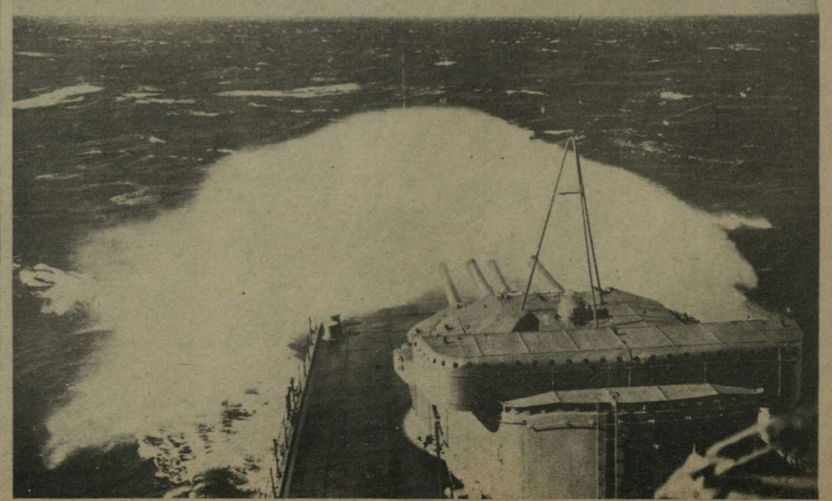

KELETÁZSIAI

Japán csapatai Burma és a hollandindiai szigetek felé fordultak, a győzők lendületes erejével, — befejezni a lehető leggyorsabban az új ázsiai rend megteremtéséhez szükséges hadműveleteket. A Burmában előnyomuló hadsereg elsöpörte az angol ellenállást, átkelt a Sittang folyón és Rangoont, a fővárost fenyegeti. Jáva ellen megindult az óriás japán támadás a szárazföldön, a tengeren és a levegőben!... Szumatrát és Celebeszt elözönlik a japán hadak s az összes hollandindiai szigeteken a döntő csaták vihara dühöng. A világ bámulva néz a távoli harcterekre s lesi az eredmények híreit, mert a holland-angolszász ellenállás letörése után, Japán új katonai akciókra szabadul fel, — nagy szövetségesei oldalán...

RANGOON, — BURMA FŐVÁROSA
Szingapur elfoglalása óta, a japán főhaderő Burma ellen fordult, megadni a kegyelemdöfést Anglia keletázsiai uralmának...

RANGOON BOMBÁZÁSA
A sűrű japán légitámadások szétrombolták a vasútállomás hatalmas épületét is

JÁVAI TEMPLOM,
a régi kultúra gyönyörű emlékműve, egy virágzó korszakról regél, — amikor még az őslakosság erejét nem rontotta meg a gyarmatosító hóditás.

MULMEINI UTCARÉSZLET.
Kevés fénykép készült eddig erről a hadászatilag rendkívül fontos városról...

A TAVOY-I ÓNBÁNYA BURMÁBAN.
Ez a világ legnagyobb ónbanyája, ahová az angolok nem is engedték be a bennszülötteket s csak kínai és indiai munkásokkal dolgoztak. A japánok elfoglalták Tavoy városát és a bányavidéket

ÉG A GUMIGYÁR!
Az angolok gyújtották fel a Maláj-félszigeten, a visszavonulás sztalini módszere szerint. Anglia a szovjet legtehetségesebb tanítványa...
(Rádiókép)

VIHARSAROK

MAKASSZÁR, CELEBESZ LEGNAGYOBB KIKÖTŐJE, AHOL A JAPÁNOK MERÉSZ ÉS VÁRATLAN PARTRASZÁLLÁSSAL MAGUKHOZ RAGADTÁK AZ URALMAT

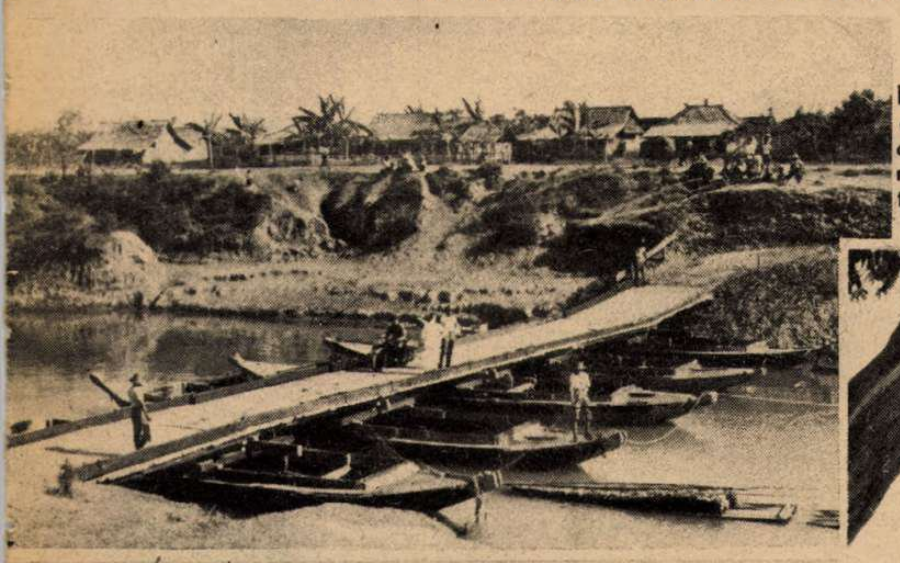

KATONAI HÍDÉPÍTÉS JÁVÁBAN.

Lázasan készülődik az egyesült holland-angol-amerikai haderő Jáva megvédésére, de a japán támadás sikere már bizonyos...

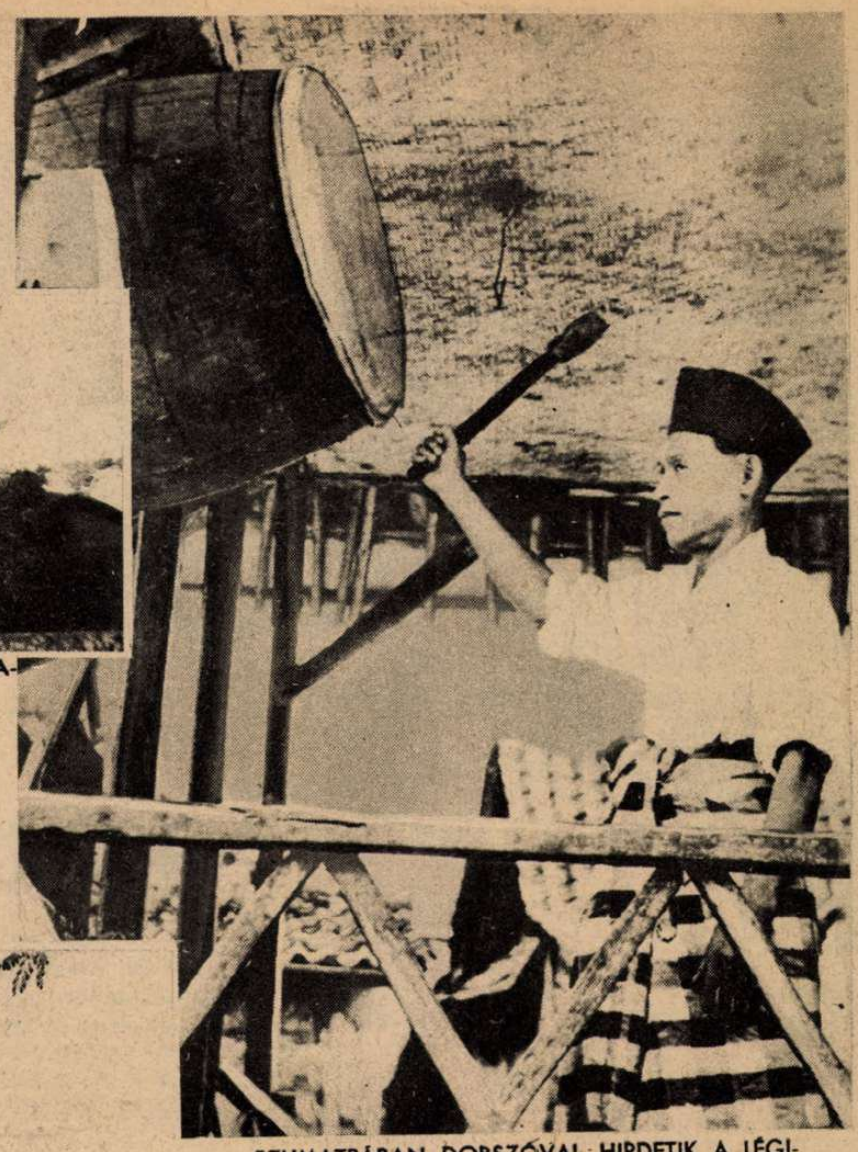

SZUMATRÁBAN DOBSZÓVAL HIRDETIK A LÉGIRIADÓT. — DE MÁR NEM SOKÁIG...

A SZURABAJAI DOKK,
Jáva szigetén, amelyet a japánok rommá bombáztak a sérülten befutott holland és angol hajókkal együtt

A BURMAI VASÚT VÉGÁLLOMÁSA LASHIÓBAN.

Itt rakják ki a Csangkai-seknek szállított angol és amerikai árut. A forgalom hatalmasan megduzzadt, mert ki tudja, melyik nap érik el a japánok valahol a vasútvonalat...

EZ A HÍRES FÖLDHÍD
a Maláj-félsziget és Sonanko (Szingapur) között! A vízvezeték, amely a várost ivóvízzel ellátja, a vasúti sínek alá épült

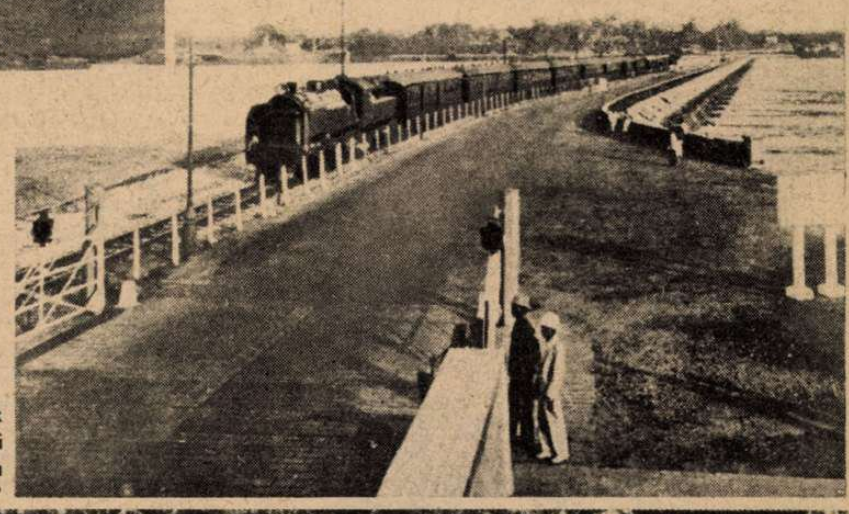

A DZSUNGEL NÉPE
a Maláj-félszigeten elvonul a harcok színhelyéről, elbontja maga után a régi függőhidakat s az őserdők mélyén várja meg a csaták végét...

RÁDIO-FOTO TOKIO-BERLINO, VIA AEREA ROMA

SZINGAPUR LÁNGOKBAN.
Ég az európai negyed!
(Rádiókép Tokióból Román—Berlinen át.)

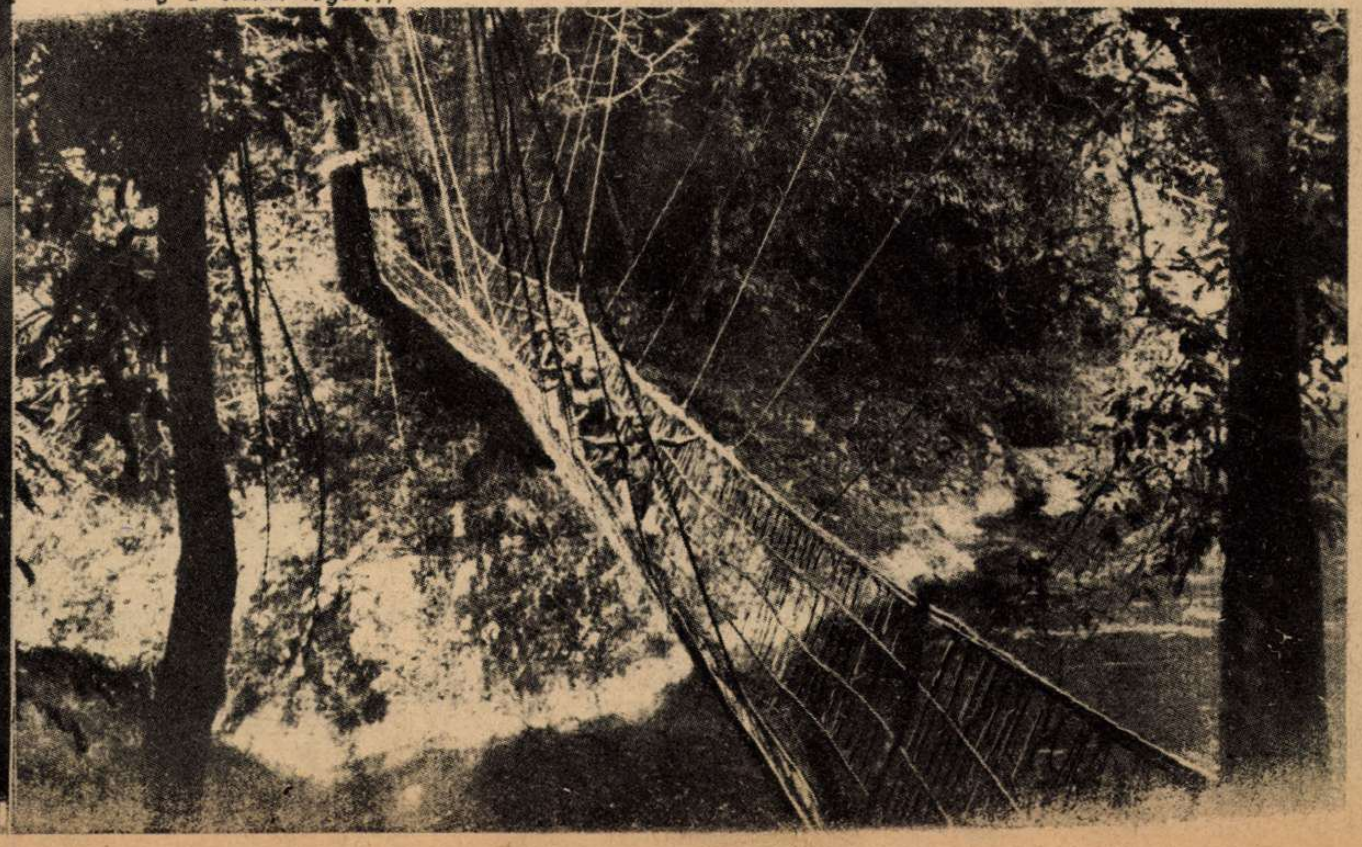

„VIGYÁZAT! AKNA A KUTYÁN!"

A halott vöröskatona kabátjára akasztott figyelmeztetés, óvja a német katonákat a veszélytől, amelyet tényleg csak ördögi agyvelő tudott kitalálni. A lelőtt kutyára a vörösök aknát szereltek, amely a kiálló rudacska megmozdítására robban. A vörösök arra számítottak, hogy a tetemek eltakarításánál segédkező katonákat a levegőbe röpítik...

ANGOL HARCKOCSIN AZ ANGOLOK ELLEN.

A zsákmányolt angol tank gyors kijavítása, nehány óra műve volt s már robog tovább, német zászló alatt, üldözni a testvéreit...

HITLER ÁTNYUJTJA A LOVAGKERESZT TÖLGYFALOMBJÁT VITÉZ TISZTJEINEK.

Balról jobbra: Jordan vezérőrnagy, egy gyalogezred parancsnoka, Eibl ezredes, Hoffmann Schönborn őrnagy, rohamosztagparancsnok Boeselager báró lovaskapitány és Noak főhadnagy, páncélvadász századparancsnok.

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

— *„Elfogadják a feltétlen megadást? Igen, vagy nem?"* — kérdezte halk határozottsággal a japán tábornok a szingapuri Ford-gyár épületében... Kékesen csillogtak az elhagyott gépek, félhomály itta a süket csendet, bennt a lélekzetvétel is meghallatszott, pedig künnt, a nehéz vasas ajtókon túl az ágyúk tompa dörgése dobolta a végzet indulóját.

— *„Igen, vagy nem? Más nem érdekel!"* — mondotta Yamashita és Percival tábornok vörösre gyulladt, álmatlanságtól kínzott szemei becsukódtak. Beszélni szeretett volna. Elvégre nem babra megy a játék! Legalább beszélgessenek egy kicsit, — hogy így, meg amúgy... A torkát szorongatta valami Percival tábornoknak, a zuhanás émelyítő érzése szédítette s ilyenkor beszélni kell az embernek, kihangoskodni a dermedtséget, hogy magához térjen s megerősítse a derekát. Beszélni, beszéini és elhinni, hogy ez nem a vég, nem a romlás, nem a birodalom egetverő épületének összeroppanása, nem, — ez csak átmenet, véletlen, szeszélyes, rövid fordulat s ha át is adom a kardot, a nagy Anglia visszajön ide büszke hadaival megszabni a feltételeket, úgy, mint azelőtt... Az elgyötört Percival tábornok kinyitotta a szemét, ránézett vérködösen Yamashitára s az elefántcsontból faragott, mozdulatlan férfiarcon, a sötéten lobogó akaratos szemekben meglátta a könyörtelen sorsot. *Az udvariasság csak a harcra született nép kulturájának bársonya a hideg acélon...* Nincs tovább... Nem ér az öncsalás semmit... Nincs mit beszélgetni. Partravert üres kagylók a szavak. Más népek hajóját ringatja szeretettel az óceán. Évszázadokra terjed és egyre hangosabban zúg majd az elsuttogott igen...

„Igen", — válaszolt Percival, idegenül és rekedten, mintha nem is ő beszélt volna. *Ez az egy rövid szó feladta véglegesen Szingapurt.* Elhallgattak az ágyúk, szétszaladtak a zsoldért vásárolt kíniak s 15.000 angol, 15.000 ausztráliai és 30.000 indus, a lerakott fegyvergúlák mögül engedelmesen bemasirozott a kijelölt fogolytáborokba. *Saját bevallásuk szerint, az ostrom alatt egyetlen japánt sem fogtak el!...*

Hiábavaló

utólag sajtóhőskölteményt gyártani a szingapuri angol csatákról. Volt harc, volt lövöldözés, volt ellenállás, *de hősiség nem volt!* Igy nem szabadott volna feladni a világ leghatalmasabb erődjét. Kiesett a lélek az angol hódítókból. Szú rágta meg az ősi hitet a birodalomban, téli köd lepte el az angol jövőképzetet s nem a nagy történelmi rendeltetés öntudata ragyog már a csatázó angol katonák előtt, hanem csak a puszta létharc hideg lidércfénye. Erős a tank, a repülőgép, az ágyú és a golyószóró, de meggyöngült a lélek és a hit. *Csodálatos módon, a halálfélelem és a birtokmegtartás ösztöne nem elegendő a mi korunkban a háborús győzelmekhez.* Több kell a mai háborúban az áldozatkészség és a végletes önfeláldozás vállalásához: — *rendületlen, fanatikus meggyőződés, hogy a halál az élet szolgája s az egyéni elmúlásból a közösség boldogabb jövendője virágzik az új nemzedékek elé...*

Áthidalhatatlan és mélységes szakadék tátong a demokráciák és a tengelyhatalmak országaiban mozgósított milliók lelki beállítottsága között s akik ezt a különbséget nem érzik, azokkal nem érdemes beszélni a jövendőről, mert minek magyarázzuk a színek gyönyörű, titokzatos különbségeit az okoskodó vakoknak?

Mit igérhet Anglia a harcoló seregeknek? Még több földet? Hiszen amit egy évszázad alatt a földön összeraboltak, azt évszázadok mulva sem tudják munkáskezekkel betölteni! És mit igérjen Amerika, a világ leggazdagabb állama, ahol a földi paradicsom a vetések, bányák és gyárak mérhetetlen kincseiben kiteljesedett, csak éppen úgy gazdálkodtak benne, hogy 10 millió munkanélküli szolgált az éhezésével 10 milliárdost.

Az angolszász vezetőrétegek a demokrácia hazug jelszavával tömik a tömegeket s eladják közben a demokráciát is a bolsevizmusnak és a gyökértelen zsidó népnek! *Micsoda gőggel és bűnös korlátoltsággal üzent hadat Anglia 1939-ben! Hogy taszították s verték buta fölényeskedéssel*

SZOVJETFOGLYOK A JAVÁBÓL.

Moszkva védőiből szedték össze ezeket a vöröskatonákat.

VALL A SZOVJETFOGOLY, de zavaros előadását a tolmácstiszt kissé gyanakodva fogadja. Az igazság lassan derül ki, — több vallomás gondos egybevetésébő!...

ROMMEL MEGINDÍTJA KOCSIJÁT A SIVATAGBAN. AZ ANGOLOKAT AZ ÉRDEKLI, HOGY HOL ÁLL MEG...

SPERRLE VEZÉRTÁBORNAGY,
a La Manche-csatorna fölött vívott nagy légicsata hőse. Kötelékei 43 angol gépet lőttek le — 7 saját gép elvesztésével.

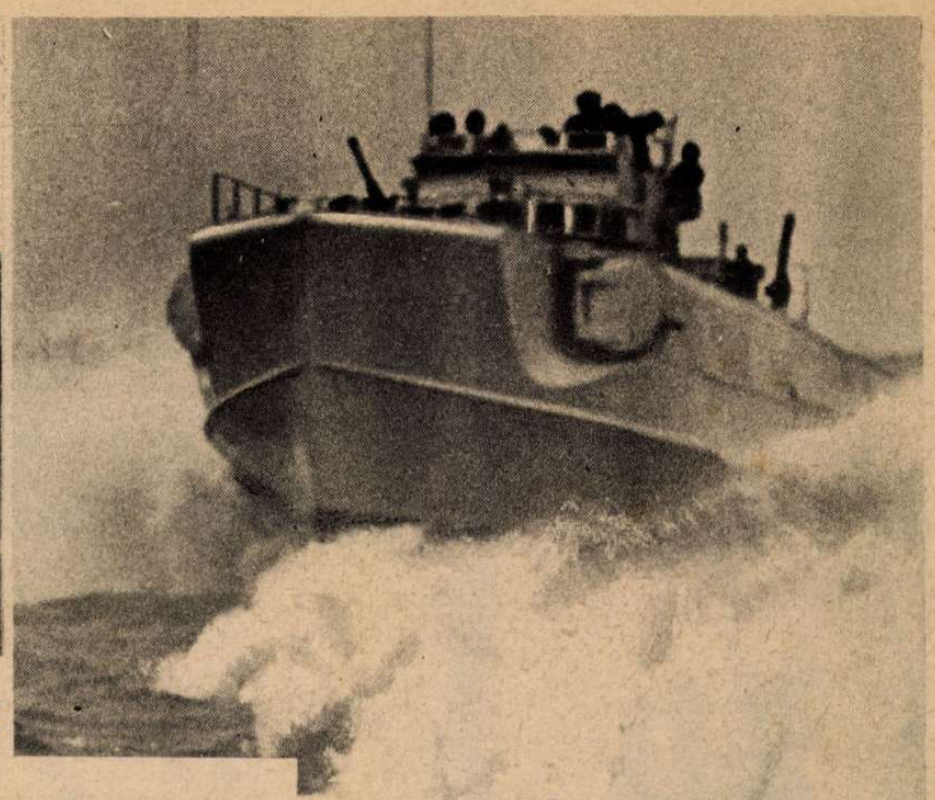

ÉS UJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

és gonosz akarattal Japánt a hadüzenet felé. Milyen megátalkodott kalmár irígységgel tagadták meg 20 éven át a reviziót s a Föld javait becsülettel elosztó világgazdasági rendet. *A levegőből is monopóliumot csináltak volna, hogy a soványabb és terméketlenebb területekre zsúfolt szegény népek levegőadót fizessenek az angolszász uraknak.* A szándékosan felidézett világháború rohamaiban pedig csak a szerencsétlen szövetségeseket, ez elbódított országokat küldték az első vonalba, engedték, hogy elvérezzenek Angliáért s a levert bajtárs hajóit és egyéb javait, *hálából ellopták! Segítséget hazudtak mindenfelé, de csak magukon segítettek!* Az elcsapott Beaverbrook, a kanadai csepürágó, a napokban nyilvánosan azt állította, hogy Anglia a szövetségeseinek eddig 9000 repülőgépet küldött. Most az összes szövetségesek, beleértve a súlyos véráldozatokra kényszerített Ausztráliát, egy szálig azt kérdezik, hogy hol van, vagy hol volt legalább, a 9000 repülőgép?

Becsapott, kifosztott népek, tünő vitézség, zuhogó csapások és végtelen üres fecsegés a végső győzelemről: ez a mai álszent és tanácstalan Anglia, a veszendő ország, amely sárgára érett a birodalom széthullásának gyásznapjára... Szingapurnál egy japánt sem fogtak, egy angol tábornok sem sebesült meg az oroszlánváros védelmében, egy dal sem születhetik a szingapuri hősiségről, sehol sem lobogott a brit zászló az erődökön az utolsó szál emberig s a fegyverletétel hírére még a zsidók is korholóan rázták a fejüket... Ez már valóban a vég kezdete s a háború folytatásához, — kár a benzinért...

Csillagokba írottan gördülnek előre az események és a harckocsik. Elesik Szumátra, elesik Jáva, Ausztrália és Újzéland; a japán hajóhad átjön az Indiai-óceánra; valahol egyesülnek a tengelyhatalmak óriási haderői; megtisztul a Földközi-tenger az angol flottától; Newyork előtt elsüllyednek az amerikai hajók; belebombáznak vagy keletről, vagy nyugatról a Panama-csatornába; felgöngyölítik a szovjet halálradícsért maradék seregeit; átalakul az egész világ s csak Churchill és Roosevelt szaval tovább a folyton folyvást és egyre-egyre közeledő győzelemről az emberi kor legvégső határáig. Furcsa dolog az angolszász demokrácia...

Churchill

hat hónapja nem beszélt a rádióban az angol néphez, de az elmúlott hét folyamán kárpótolta a briteket a hosszú hallgatásért. Ahogy mondotta, az *„árnyékból"* intézett szózatot nemzetéhez. Nagy *szerencsének minősítette* a német csatahajók áthajózását a Csatornán s evvel a véleményével az angol miniszterelnök egyedül áll a világon. *Churchill beismerte, hogy a bresti kikötőben veszteglő német hajókra 3299 légitámadás során 4000 tonna bombát dobtak le s elvesztettek 43 repülőgépet és 257 repülőt, — eredménytelenül!* Churchill úgy gondolja, hogy a Gneisenau és a Scharnhorst távozása után megtakaríthatják a bombákat és a repülőgépeket... A *szovjetet* Churchill a legszebb jelzőkkel halmozta el s kifejezte azt a reményét, hogy Sztalinék tavasszal is megvédik az európai kulturát. Beismerte Churchill, hogy a *Földközi-tengeren rendkívül súlyos a helyzet* s Indiát és Burmát az angol történelemben először, *hűséges barátoknak nevezte.* Rendkívül érdekes és tanulságos volt Churchill beszédének az a része, amelyben kifejtette, hogy *Anglia sohasem volt elég erős felvenni a harcot a hadbahívott összes nemzetekkel.* Churchill igazolta azt az erkölcstelen régi politikabölcseletet, hogy a birodalom önző érdekeit más népekkel kell megvédetni. A rengeteg uszítás után Churchill bevallotta, hogy *nem hitt Japán hadüzenetében.* „Azt hittem" — mondotta, — „hogy nem cselekszenek ilyen meggondolatlanul..." Ez az együgyű, hamis számítás a világháború kirobbanásának egyetlen angol magyarázata. *A demokrata kontárok sajnálatosan összeverődött társasága már tönkretette véglegesen a régi Angliát.* Amerika fokozódó mohósággal veszi át Angliától az értékpapírokat, a követeléseket, a támaszpontokat, a hajózási vonalakat, mindent, ami a háborúk folyamán örök időre megszerezhető. *A vagyon és a hatalom átcsúszik Roosevelt kezébe, a társadalmi rend fellegváraiba pedig befészkelődik*

GYORSNASZÁD HARCOL AZ ATLANTI-OCEÁNON A KÖZELEDŐ ANGOL REPÜLŐGÉPEK ELLEN.

ELSÜLLYEDT A TRIUMPH,
Anglia nagy tengeralattjárója. Az admiralitás lassan beismerte, hogy a „győztes"-t, legyőzte a halál...

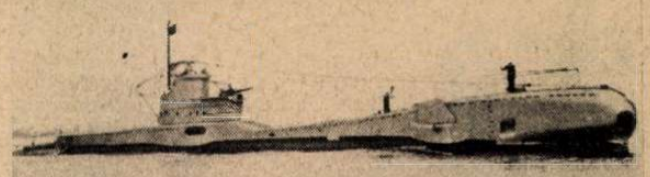

CSAPATSZÁLLÍTÁS REPÜLŐGÉPEN,
behavazott szovjetfalvak és sötét fenyőerdők fölött.

Honvéd lovasjárőr 35 fokos hidegben a szovjetföldön.

HARDEGEN KAPITÁNY
maga húzza fel a győzelmi zászlókat az Atlanti-óceánról való visszatérése után. A harcok során, melyekben Hardegen kapitány tengeralattjárója nagy sikerrel vett részt, a németek 80 ellenséges hajót süllyesztettek el, összesen 532.900 tonna ürtartalommal.

AZ ARUBAI OLAJFINOMÍTÓK,
amelyeket váratlanul német tengeralattjárók tüze rombolt szét. Közép- és Délamerika partvidéke sem biztos területe már az angolszász hatalmi politikának

NEKI AZ ELLENSÉGNEK!
Német tengeralattjáró vad rohanással igyekszik a jelentett angol hajókaraván felé.

a Szovjet. Churchill kénytelen volt kormányát átalakítani s az új héttagú háborús kabinetben *Stafford Cripps* és *Bevin*, a munkásvezér, kimondottan Moszkva rajongói és a kommunista átalakulás képviselői. *Minden új megrázkódtatás, a tömegek haragja és elkeseredése, a kiszámíthatatlan háborús veszteségek és fordulatok csak ennek a két szovjetbarát politikusnak malmára hajthatják a forradalmi láz zavaros vizét. Anglia végkiárusítása megkezdődött, ezt a folyamatot még a győzelem sem tudná már feltartóztatni. A győzelemtől pedig minden egyes nap messzebb sodorja a szigetországot.*

Amerikában is szovjet gócpontok körül sűrűsödik össze minden reménység. New Yorkban a szovjetbarát orvosok szövetsége 1300 teritékes vacsorát rendezett a milliomosok számára épült *Waldorff-Astoriában*, ahol legalább 1200 zsidó jelenlétében *Pepper* szenátor a szovjet új felfegyverzését követelte dühödt tapsok között. Amerika is Sztalin bandáival óhajt győzni s a saját ellenállását és harcikészségét nem sokra becsüli. *Roosevelt* kijelentette, hogy bizonyos körülmények között New York és Detroit bombázására is lehet számítani. Az elnök szózata olyan pánikot keltett, hogy *Michigan kormányzója sürgönyben kért a hadügyminisztertől légelhárító ágyúkat Detroit megvédésére.* Ilyen begyulladt szellemi állapotban nehéz lesz a megígért európai partraszállást végrehajtani . . .

A harctereken

mindenütt fellángolt az erős kűzdelem a tengelyhatalmak sorozatos győzelmeinek jegyében, s nyugodtan beszélhetünk az *angolszászok és a szovjet fekete hetéről.*

A szovjetfronton tovább folyik az elkeseredett harc, de a szövetségesek fölényes ereje az egész vonalon megmutatkozik. Vjazmától 80 kilométerre délkeleti irányban a német vonalat áttörte egy ellenséges erőcsoport, amelyet a sikeres ellentámadás után bekerítettek s a szovjet *5000 halottat, 1848 foglyot, 17 harckocsit, 86 ágyút, többszáz géppuskát és nagymennyiségű hadianyagot veszített.* A szovjetarcvonal középső szakaszán a németek a hét elején rendkívül előnyös és erősen kiépített magaslati állásokat foglaltak el. Ezen a területen két hétig dühöngő csatákban *Model német tábornok páncélosai körülzártak és megsemmisítettek egy vörös hadsereget s egy másik hadsereg zömét is szétverték.* A csatatéren 27.000 halott fekszik s a német zsákmány 5000 fogoly, 615 ágyú, 107 harckocsi, 1150 gránátvető és géppuska. A Szovjet többször megpróbálta a bekerített seregtestek felszabadítását, de a támadások sikertelenül összeomlottak. A szovjetfronton megélénkült a német légitámadás. *Minden nap 40—60 szovjet gép pusztul el. Leningrádból* újabb kitöréseket kíséreltek meg a vörösök, de elakadtak már a német állások előterében. A nehéz tüzérség tűz alá vette a *Kirov műveket* és erősen megrongálta a hatalmas gyártelepet. A *finnek lendületes és elszánt támadással 40 fokos hidegben megsemmisítették a karéliai arcvonalon a 667. szovjet hadosztályt, több napig tartó erdei harcokban.* Jellemző, hogy a teljesen felmorzsolt hadosztályból csak 147 ember esett fogságba. A déli hadszíntéren beállott az olvadás s rövidesen nagyobb hadműveletek várhatók.

A német főhadiszállás hétvégi jelentése lerántotta a leplet a nemzetközi propagandában hónapok óta suttogott álhírekről. A száraz, józan jelentés a következőket mondja:

Az 1942 január 1-étől február 20-áig terjedő időben a keleti harctéren *56.806 foglyot ejtettünk. Az ellenség véres vesztesége a fogolyszám sokszorosát teszi ki.* Ugyanez idő alatt 960 páncélkocsit és 1789 löveget zsákmányoltunk vagy megsemmisítettünk. Sok más páncélkocsit és löveget légi támadásokkal az ellenséges arcvonal mögött semmisítettünk meg.

A légi haderő 1942 január 1-e és február 20-a között megsemmisített 8170 mindenfajta járművet, 59 mozdonyt és 43 vonatot. A szovjet sok vasúti vonalát tervszerű bombatámadásokkal megszakítottuk.

A szovjet légi haderő az említett idő alatt elvesztett 669 repülőgépet légi harcokban, 159 repülőgépet légelhárítóágyúk találata következtében és 331 repülőgépet, amelyeket a földön pusztítottunk el. Az ellenség tehát *összesen 1189 repülőgépet vesztett, amivel szemben a német veszteség 127 repülőgép.*

A tengeri háború

mérhetetlen vizekre terjed ki. A német tengeralattjárók légvonalban *8000 kilométer távolságban megtámadták a Karibi-tengeren Aruba és Curacao*

szigetét, tűz alá vették az olajfinomítókat és a kikötőberendezéseket és elsüllyesztettek 17.400 tonna ürtartalommal három tartályhajót. Az egyik német tengeralattjáró a Karibi-tengeren folytatott hadműveletben behatolt a Trinidadtól nyugatra fekvő Paria öbölbe és a Port of Spain angol kikötő medencéjében elsüllyesztett 2 nagyobb hajót! Az Egyesült Államok keleti partvidékén Amerika hajóvesztesége immár *532.900 tonna fölé emelkedett!* Veszedelembe került a Délamerika felé irányuló hajóforgalom is s a *Panama-csatorna környéke tengeri hadszíntérré változott.* Az amerikai hajóhad nagyarányú veszteségeit a végletekig felfokozott termelés sem tudja pótolni.

A *La Manche* csatornán a németek elsüllyesztettek egy gyorsnaszádot és egy őrhajót, megrongáltak több nagy kereskedelmi hajót s a légierő a csatorna angol partján hevesen bombázta a gyárakat és a kikötőberendezéseket. A *Földközi-tengeren Malta helyzete rendkívül megromlott.* A szakadatlan bombázások következtében előállott hiány pótlására Alexandriából 20 szállítóhajót indítottak el Malta felé 5 cirkáló és 20 torpedóromboló kíséreté-

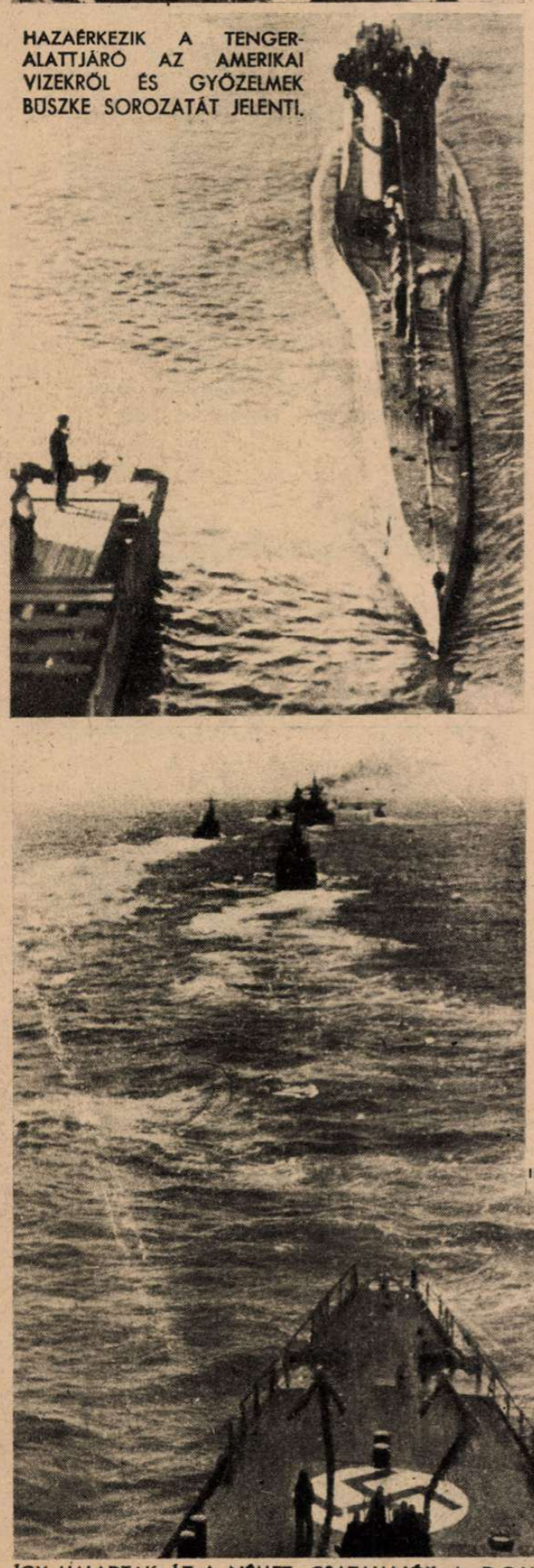

HAZAÉRKEZIK A TENGERALATTJÁRÓ AZ AMERIKAI VIZEKRŐL ÉS GYŐZELMEK BÜSZKE SOROZATÁT JELENTI.

PERCIVAL TÁBORNOK,
Szingapur védője, akit a japánok internáltak

SABANG, szumatrai kikötőváros, amelyet a japán ejtőernyősök rövid harc után elfoglaltak

ÍGY HALADTAK ÁT A NÉMET CSATAHAJÓK A DOVERI TENGERSZOROSON!
A támadó angolok 62 repülőgépet, két rombolót és két gyorsnaszádot vesztettek. A felvétel a Prinz Eugen fedélzetéről készült.

A NÉVA JEGÉN ROBBAN A NÉMET GRANÁT S VISSZAÜLDÖZI A KITORÉSRE KÉSZÜLŐDŐ ELLENSÉGES OSZTAGOKAT... LENINGRÁD RÁDIÓTORNYA MÁR HASZNAVEHETETLEN.

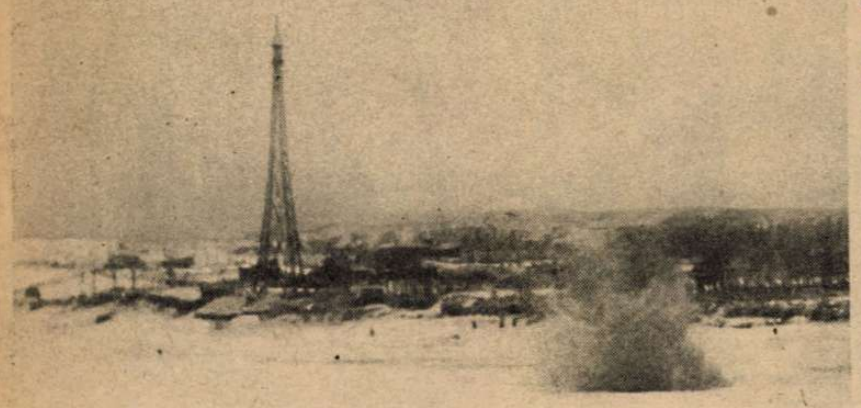

ELŐNYOMULÁS A HARCI KÖRZETBEN, A MOSZKVAI ARCVONALON.

ben. *Olasz és német erők megtámadták az angol hajókaravánt s a háromnapos csatában 7 gőzös, 1 cirkáló, 1 torpedóromboló és 1 gyorsnaszád elsüllyedt, 8 gőzös, 5 cirkáló és 2 torpedóromboló megsérült s a karaván széjjelszóródott, messze a céltól.* A sziciliai csatorna útjait biztonságosan megvédik a tengelyhatalmak s az ellenőrzési sávot kiszélesítik a Földközi-tengeren kelet és nyugat felé egyaránt. A Földközi-tenger fölött és az afrikai pa- 'déken a hét folyamán 32 angol repülőgép lövet : jelentették. Az olaszok elsüllyesztettek egy angol tengeralattjárót is, de megmentették a legénységét. *Alexander* az angol tengernagyi hivatal első lordja, nagy feltűnést keltő beszédében hosszúnak és kellemetlennek jellemezte a harcot „*a hatalmas olasz hajóhad*" ellen és kijelentette, hogy az utóbbi események felforgatták az angolszászhatalmak tengeri haditerveit. *Ez a lassú bevezetés, a Földközi-tengeren eltolódott hatalmi viszonylat új tényeinek bevallásához.* Északafrikában Tobruk és Marsa

CHURCHILL A RÁDIÓBA: «Szingapur elesett, de evvel szemben áll kormányom átalakítása...»

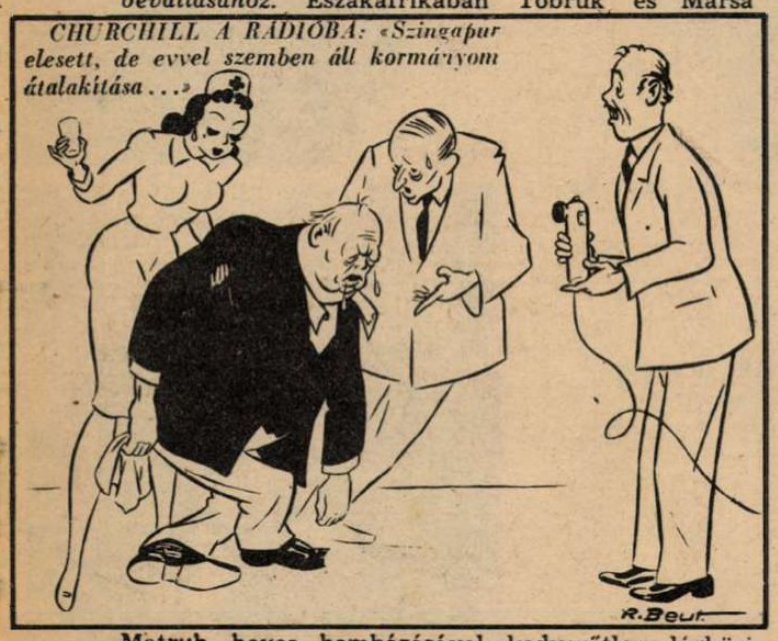

Matruh heves bombázásával kedvezőtlen légköri viszonyok között tovább folyik a légiüldözés és az élénk felderítő járőrtevékenység.

Japán népe

ujjongva ünnepli a győzelmet. Tokióban százezrek vonultak a császári palota elé s a nép előtt megjelent a császári család. Az olasz és a német nagykövet beszédet intézett a követségek elé felvonuló tömeghez.

Szingapur elfoglalásának természetes katonai következményei már jelentkeznek a keletázsiai térben. A japánok a maláj félszigeten helyreállították a vasuti forgalmat s a burmai határtól Szingapurig 1700 kilométeres hosszúságban megindult a forgalom. *Szingapurtól délre a Japánok 37 hajót süllyesztettek el.* Közép-Szumatrában *Palembang* olajvidékén a leszállott ejtőernyős csapatok elfoglalták a várost és biztosították a japán hajóhad befutását a kikötőbe. Szumatra szigetén a legtöbb holland repülőteret már elfoglalták a japánok. *Szumatra, Borneo, Celebesz, Amboina és Bali szigetének megszállása Jáva teljes körülzárását és a döntő támadás kezdetét jelenti! A japán csapatszállító hajókaravánokat, szigetek közötti szűk szorosok elfoglalása óta feltartóztatni többé nem lehet.* A japán bombázók állandóan támadják Jáva szigetén *Szurabaját* és *Bandungot*, a hollandindiai haderők főhadiszállásának székhelyét. *Szurabaja közelében a japánok 5 rombolót súlyosan megrongáltak és lelőttek 13 amerikai repülőgépet. Bali* és *Lombok* szigete között egy heves tengeri ütközetben 2 holland torpedóromboló elsüllyedt és egy harmadik súlyosan megrongálódott. Bali szigetén a harcban álló hollandusok háta mögött ejtőernyős japán csapatok szállottak le s a holland véderő két tűz közé szorult. A Szumatrából menekülő angol és holland csapatok szállítóhajóiból a jávai partok előtt többet elsüllyesztettek. *Az ausztráliai Port Darwin légi megtámadása rendkívül súlyosnak bizonyult. A bombák a vasútvonalat kilométereken át felszaggatták, a repülőtéren 26 gépet borítottak lángba s a kikötőben egy 6000 tonnás cirkáló, 2 romboló, 1 tartályhajó, 1 tengeralattjáró vadászhajó és 9 csapatszállító hajó pusztult el. Ausztráliában elrendelték az általános mozgósítást, feltűnően későn...*

A burmai hadszíntéren drámai gyorsasággal peregnek az események. A japán haderő átkelt a *Bilin* folyón, elfoglalta *Bilin* városát, szétverte az angol páncélos haderőt s a hadászati szempontból igen nehéz terepen *Rançoon felé tör előre. Az angolok döntő ütközetre vonták össze megmaradt csapataikat.* A japán erők balszárnya a *Sittano* folyó jobb partján áll. Az angolok felrobbantották a hidat, a japán csapatok azonban mégis átkeltek a folyón s felvették a harcot az angol páncélos csapatokkal. Anglia helyzete Burmában is reménytelen s ennek az utolsó támaszpontnak elvesztése Csangkaisek seregét elvágja a külvilágtól. Kelet-Ázsiában az angol trombitások nyugodtan lefujhatják a háborút...

Az európai politikába is belejátszik *Timor sziget elfoglalása*, ahol a sziget portugál részébe húzódtak vissza a megvert angol csapatok. Japán baráti jegyzékben jelentette be Portugáliának, hogy *kénytelen a timori portugál területet az angoloktól megtisztítani, de a fontos hadművelet végrehajtása után hajlandó a beérkező portugál csapatoknak átengedni a megszállt területet.* Az angolok a portugál felségjog megsértésével rendezkedtek be Timor szigeten s Japán nem engedheti meg, hogy a hátában jól felfegyverzett ellenséges erők maradjanak meg. Remélhető, hogy a 400 éves barátságban élő két állam ebben a súlyos kérdésben megérti egymást. Egyébként minden megindított japán harci cselekmény sikere kizárólag az időnek és a térnek legyőzésétől függ. Az angolszász és a hollandindiai haderő seholsem tudja meghiusítani a Tenno csapatainak győzelmét.

Kelet-Ázsiában, Európában és Afrika sivatagi homokján, a szárazföldön és a tengereken a világtörténelmi birkózás, az erőviszonyokat véglegesen feltáró nagy összecsapáshoz közeledik...

RŐZSETŰZ A SZOVJETFRONTON, 40 FOKOS HIDEGBEN.

Az „AMERIKALAND", 23.000 tonnás motoroshajó, amelyet német tengeralattjárók Newyork közelében torpedóztak a tenger mélyére. Érdekes, hogy ezt a pótolhatatlan, modern szállítóhajót a németek építették a svédeknek s tőlük vásárolták meg az amerikaiak. Most már mindegy...

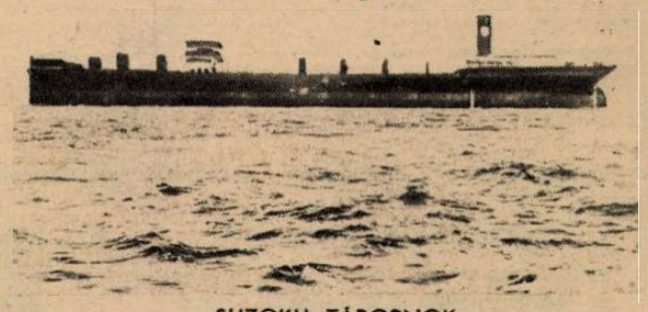

SUZOKU TÁBORNOK,
a Kínában harcoló japán csapatok főparancsnoka felszólította a csungkingi kormányt, hogy szüntesse meg a hiábavaló háborút és vérontást

RUGE SORHAJÓKAPITÁNY,
a doweri szoroson átkelő német hajóhad aknakereső és elhárító-flottillájának parancsnoka, aki hajóival nagy sikerrel avatkozott be a küzdelembe

CILIAX ELLENTENGERNAGY,
akinek vezetése alatt a német csatahajók, a „Scharnhorst", a „Gneisenau" és a „Prince Eugen" áthajóztak a Csatornán

MAGYAR KÉPHIRADÓ

TATÁR ISTVÁN, a MSSz ügyvezetője stopperrel a kezében figyeli a a versenyt

SÍBAJNOKI VERSENYEK A MÁTRÁBAN

Ragyogó napsütésben futották le a Mátrában a magyar bajnoki síversenyeket, melynek útvonala a Sportszállótól a Saskőn keresztül Kékesre, a trianoni Magyarország legmagasabb csúcsára vezetett. A verseny meglepő eredménynyel végződött: a sok „nagy" név előtt Berecz nyerte el a bajnoki címet.

Az ugróversenyben Rész remek második ugrásával megérdemelt győzelmet aratott. A nemzetközi versenyt a német Russ nyerte, fölényes eredménnyel.

Az ugróverseny festői képe

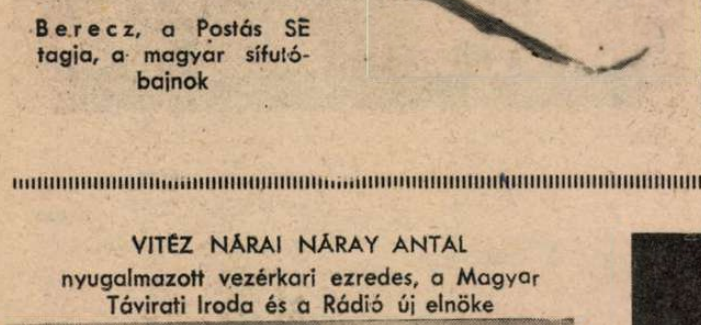

Berecz, a Postás SE tagja, a magyar sífutóbajnok

Rész (BBTE), a síugróbajnok

Russ (Németország), a nemzetközi verseny győztese

VITÉZ NÁRAI NÁRAY ANTAL
nyugalmazott vezérkari ezredes, a Magyar Távirati Iroda és a Rádió új elnöke

A labdarúgó-bajnokság tavaszi fordulójának első gólja: a Ferencváros—Gamma mérkőzés egyik érdekes jelenete. A labda már benn táncol a Gamma kapujában...

FEODOZIA VISSZAFOGLALÁSA

A szövetséges hatalmak hadseregének megújuló nyomása kivetette a szovjet erőket Feodoziából s megszüntetett minden összköttetést a Krim-félszigeten még ellenálló szovjetcsapatok között. Feodoziát rohammal vették be a tengelyhatalmak erői s a viharos és sikeres támadás már sejteti az ellenséggel, hogy mi lesz tavasszal... A Krim-félszigeten már múlóban van a tél s megindulhat nemsokára az általános támadás is.

REPÜL A JELENTÉS
az összes csapatokhoz Feodozia elfoglalásáról

A NÉMET GYALOGSÁG TÁMADÁSRA INDUL. Kevés a hó, de jéghideg szél süvít a pusztán.

AZ ELŐŐRSÖK A VÁROS SZÉLÉN
üldözik a futó ellenséget

FEODOZIA KIKÖTŐJÉBEN
a német zuhanóbombázóktól szétvert hajók roncsai jegesednek

A német gyalogság kemény harcokban elfoglalja Feodozia külvárosát

A FELVONULT NÉMET NEHÉZTÜZÉRSÉG
ágyúi véresen összeomlasztják a szovjet ellentámadási kísérleteit

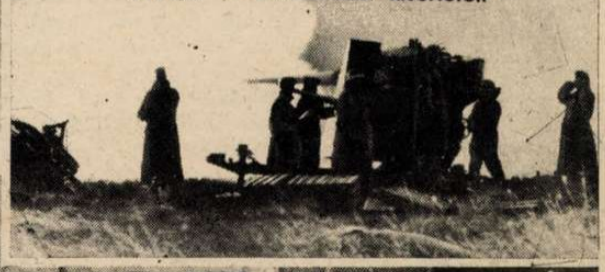

BEÉRKEZNEK A GYŐZTES CSAPATOK
város középpontjába

MINDEN EGYES HÁZBÓL LÖVÖLDÖZNEK a bolsevisták s minden elfogott embert megmotoznak a németek

RÉGI MAGYAR VILÁG

A magyar élet síma víztükre, mely az előtteval ó években egyetlen habfodor nélkül jellemezte a magyar hétköznapi életet, *1843-ban egyszerre megzavarodik s megjelennek felületén az első hullámok.* Jóformán alig lehet a korabeli írásokból, nyomtatványokból, sajtóból megérezni, hogy mi indul zajlásnak a víztükör felszíne alatt. *Tény azonban, hogy először csapott le az ország közhangulatára az öt év mulva elkövetkező nagy katasztrófa első szele...*

Egyszerre *minden állandóság mulandónak kezd látszani* s a közéletet vezető legnagyobb magyarok megnyilatkozása, élete és sorsa nyugtalan idegességet kelt...

Hogy a legtragikusabb emberi sorson kezdjük, *Wesselényi Miklós báró*, a zsibói bölény, a magyar sziklaember, megvakuláshoz közel, a teljes összeomlás szomorú napjait éli. Egy levele — melyet az ujságok közöltek — megrázza az egész közvéleményt:

«...Szemeim napról-napra hanyatlók. Mostani helyzetem felől mutatványul: Fűtött szobában s annyival inkább, hol dohányoznak, nem lehetek. Ennek következtében senkihez és semmi társaságban nem mehetek. Egész nap vagy künn kell járnom, de ezt bénult lábaim miatt csak a fontolva haladásnak leglassúbb tempójában tehetem, vagy pedig, ha szobában vagyok, mindig nyitott ablak mellett kell ülnöm, s mind emellett *szüntelen látni a nem látást, fokról-fokra kísérni az enyészetet s lesni a fény lassankénti kialvását, mit örök éj követend. Az élők sorába már nem tartozónak, holtnak vagyok kénytelen magamat tekinteni...»*

Gróf Széchenyi Istvánt szorongó aggodalom fogja el, s ebben a nemzetféltésben keményen támad, láthatólag a még jobbára névtelen, a történelmi szereplésében most induló ***Kossuth Lajos*** ellen. A szerkesztőjét a Pesti Hirlap védeni igyekszik, s erélyes ellentámadásba megy át:

«...A hon veszélyben van! Szólt gróf Széchenyi s ez irtózatos aggálytól ösztönöztetve, kihirdeté, hogy a veszélyben forgó hont megmentendő, hirlapíróvá leszen. És vártuk és jogosítva valánk várni fellépését, melyet e célra, s e komoly aggodalmakra megfelelőnek tartott. És a méltóságos gróf fellép és ír. «Egy színházi botrányról.» Főtengelye a cikknek a nemes gróf nagyérdemű személye, egyébként a cikk maga egy olla potrida, melyben van szenvedély, van gúny, lenézés, gyanúsítás, uszítás, személyeskedés, fenyegetőzés, méreg és bosszúság. Jut e cikkbe a Pesti Hirlapnak ezer döfés, de jut mellette az egész világnak kivétel nélkül. Nincs itt kímélve senki. *Jut döfés a Jelenkornak, jut a Világnak, jut az arisztokráciának, jut a szuverén népnek s még a baráti körnek is.* Szóval, jut mindenkinek, mint jutna olyantól, aki egy népes piacon szembekötve vagdalna maga körül...»

«...A nemes gróf ellenünk lévő hallatlan haraggal van saturálva, pedig mi sohasem mulasztunk egy alkalmat, becsületesen megkísérelni az engesztelődést. Soha nem ragadott el a szüntelen bántott kebel, hogy elfelejtessék a tiszteletet, melyet a grófnak oly örömest adunk. Kérjük s esdekelve kérjük a nemes grófot, ne tartsa magához méltónak az örökös gúnyt, gyanúsítást, személyeskedés mezeit, tudassa honunkkal, melynek pillanatai drágák, positiv javaslatait, nehogy a hasztalan szorítás fölött elszomorodva legyen kénytelen a nép a mennyel visszhangoztatni, *«óh Istenem, mennyi időpazarlás.»*

Csak a fellobbanó idegesség okainak mélyebb vizsgálatánál jöhetünk rá, hogy, — a színházi botránnyal kapcsolatban — *a nemzetiségi kérdés* vet itt hullámot, a felszín alatt, mely kérdésben Széchenyi a síma kéz és engedékenység elvi álláspontján állt, s kifogásolta a túlerőteljes magyarosságot.

Széchenyinek Kossuth elleni első felhördülése az induló Kossuth Lajos számára nem volt veszélytelen. Védekezésbe szorult, de a sajtó is harcolt érte:

... Kossuth Lajos feje, — a nemes gróf szerint — «nincs rosszul organizálva, baja csak az, hogy bolond, dehát miként lehetett ily fővel magát mégis oly magas paripára felcsigázni? Csak úgy, — mondá a gróf — hogy mindig olyan emberekkel társalog, akik lelkileg nagyon alatta állanak.»

Kossuth Lajost «elnyomni sikerülhet a nemes grófnak, munkásságát elzsibbasztani még könnyebben, mert erre semmi sem kell, mint sem jobbra, sem balra nem ügyelve, makacsul *csak rémet, rémet, rémet kiabálni s lesz, aki az írótollat elvágja.* Ez sikerülhet a méltóságos grófnak, s lehet, hogy a Pesti Hirlap szerkesztője kényszerítve lehetend az írótoll zajos, örömtelen fáradalmát, az eke szarvának békés munkakörével felcserélni, de hogy a gróf azon vezérszerepet, amelylyel e nemzet bizodalma őt megajándékozá, ily úton vissza nem nyeri, arról meg vagyunk győződve.»

Maga Kossuth Lajos személyében nem védekezik, de amikor lapjában ír, majd-

nem szószerint ugyanazt a honfi aggodalmat hangoztatja, mint gróf Széchenyi István.

«...Nehéz időket élünk, Uraim. Az idő rohan, az ítélet közelg. Miként az órát kiáltó Müezin szokta emlékeztetni Mahomed népeit és mi, — Verbőczy nemzete — kik hivatva valánk a néppel önkényt, szabadon, kényszerítés nélküli egybeforrásnak magasztos eseményeit feljegyezni a história lapjaira, mely ily esemény számára még üresen áll, — mi mit teszünk? Ahol rosszabbat nem, legalább harcot vívunk afölött, hány latot nyom az «Éljen»-kiáltás s van-e e honban közvélemény? Olvassátok Konstantinápoly bukásának történetét, az enyészet mennyköve cikkázott falai körül, s ő afölött vitázott, hogy az «Agion Pneuma» kitől származik...»

Nagyjaink tehát sajátságos és titokzatos előérzettel az öt év mulva következő jövendőbe láttak, s az ország nagy nyilvánossága előtt tették közzé keserű gondolataikat.

Ugyanekkor a kis ujságírók körében a teljesen hasonló lelkiállapot *addig ismeretlen személyeskedéseket nyilvánult meg*, s minthogy e személyeskedések *majdnem kizárólag a főnemeseket érintették, sűrün találjuk az epés apró tűszúrásokat a grófok és bárók ellen, valóságos osztályharcos hadiállapotot teremtve.* Mutatványul egy kis csomó a nagy választékból:

«...van egy átka a főrangú világnak, azon undok hízelgő csoport, mely őt körülrajongja és még egyetlen igaz szóval sem fedezi fel előtte a közvélemény helyes bírálatát. Undok nép, mely már egypár kegypillanatért, egypár rongyforintért Metternicheket és Napoleonokat teremt. Undok népe a csúszó-mászóknak, kik a nagyok asztaláról lesepert hulladékokból tengenek és barátságot isznak az inasokkal és kuktákkal s a konyhaleány szoknyaszegélyével kacérkodnak...»

Ez is ismeretlen hang volt még a mult esztendőben, különösen a *«Honderü»* hasábjain, amely előkelősködő hangja miatt maga is sok gúnyolódást állott ki. Ma már az összes grófi hírek mind csupa tűszúrások:

«...X. bárónak inasa már Pozsonyba indult, — 12 pipával és 2 kopóval.»

«...O-bárónő kanárija már két nap óta se nem eszik, se nem énekel. Az orvosok már három konsiliumot tartottak felette. A bárónő pedig oly levert, hogy napjában csak kétszer öltözködik. Mondják, ha a szegény pára fel találna rugni, úrnője négy hétre elutazik a fővárosból.»

«...P. grófnak lovásza tegnapi sétalovaglásakor, egy árkon átszöktetve, nyakát szegi. A gróf úr csak azt sajnálja, hogy ez alkalommal kedvenc paripája lábát kificamította.»

«...A Lépold-utcában egy főrendű aggszűz meghalt. Egész vagyonát két vén kandurnak hagyta. Ezek most örököst keresnek.»

«...Tegnap L. urat dicsőült arccal láttam gróf N.-el karöltve sétálni.»

Az a kegyetlen gúnyolódás pedig, mely egy grófi estélyről a *Társalkodó* hasábjain jelenik meg, ócsáróló, forradalmi hangjával, egyedül áll a korabeli ujságírásban:

«...Kértél, írjam meg neked, miként mulattam tegnap X. grófnak estvélyével: s okod volt eziránt kíváncsinak lenni, miután tudod, mily szenvedélyesen kedvelem azon köröket, hol az emberek, mint a márványfalak, oly jelesen vannak kicsiszolva, de keményen: fénylenek, mint a holdvilág, de nem melegítenek, s *a veszedelmes haladási elvek iránti ellenszenvet oly kevéssé palástolják.*

Az említettem estély főalkatrészei hangversenyből és gazdag vacsorából állottak. A grófi család tetőtől-talpig, a gróf úrtól, vagyis inkább a grófnétól kezdve. — mert tulajdonkép ő volt a ház teteje, — egészen le a kályhafűtőig mind muzikális volt. *Ugyanis a grófnő jeles hegedűsné, a nevelő kitünő brúgós, a gróf remek vadászkürtös, a bonne hírneves énekesnő, a kis úrfi sokat ígérő flótás, a nagy comtesse híres zongorázónő, az asztalterítő szörnyű klarinétos, az egyik inas búgósípos, a másik jó trombitás, a kocsis tökéletes dobos, a kályhafűtő pedig és a lovászgyerekek ügyes kottaforgatók voltak.*

Ométtósága, a háznak eszterhája, a gróf, — lángeszű, hangszerző is volt, azaz most is az: — már egy egészen vastag könyvet teleírt hangjegyekkel s pedig mind 64-es és 128-ad részecskében fel- és alá, keresztül-kasul futó és szökő chromatikai és bichromatikai létrákban. ...ha az ember messziről nézi, azt gondolja, hogy vala-

mely felsőmagyarországi földabroszba tekint, úgy feketéllik minden. Legújabban egy lengyelt írt ötkézre, melynek legnagyobb eredetiségét abban találja, hogy a jobb kéz az első részhez csak egy fél taktust, a másodikon pedig semmit sem játszik. A grófnő nem oly lángeszű ugyan, mint méltóságos férje, de azért neki is megvannak különös sajátságai és ezek közé tartozik, hogy *néha nem a vonóval hegedül, hanem a hegedűvel a vonón,* és néha ismét a vonóval nem a húrokon, hanem a hegedű nyergén játszik, általában pedig *a legnagyobb remeklésnek tartja, ha a hegedű nem úgy szól, mint a hegedű. — mi úgyis már kiment a divatból, — hanem olyan félfuvola- és féldorombforma, azaz minden egyéb hangja van, csak hegedű hangja nincsen.* A comtesse-t, ki mellesleg legyen mondva, már az ötödik farsangban járta meg valamennyi kaszinó és egyéb társasági bálokat hiába, s emiatt majdnem olyan szerepet játszik bőjtben, mint a hamvazó szerdára visszamaradt árva pampuska... a comtesse tehát a legbrillántabb darabokat szereti játszani, azonban *legnagyobb művészete a szünetelésben áll* s ezt oly remekül érti, hogy néha csupa bámulatból az egész hangászkar elhallgat s hosszú idő után tudja magát ismét összeszedni. A nevelőnek az a furcsa szokása van, hogy vonóját ritkán szokta meggyantázni, midőn azután oly ismeretlen hangok csuklanak ki belőle, miket az ember a brúgóban soha sem keresett volna. A bonne ezelőtt 20 évvel igen jól énekelt, most ahányszor énekelni kezd, mindig szájgörcsöt kap, mely miatt eleinte a hangokat csak suttomban ereszti ki ajkain, ami különös élvezetet szerez, főkép a trillázásban, melyben akármelyik rekedt fülemilével derekasan kiállja a versenyt. Kedvenc dala, melyet minden felhívásra énekelni szokott, ez: *«Wie ich liebe, weiss nur ich»*, azaz *«hogyan szeret, csak ő tudja, de hogyan énekel, azt mi valamennyien tudjuk.* A kis úrfi valahányszor a felszökő hangokat flótáján kezdi fújni, mindig a legnagyobb erőltetéssel készül hozzá, hogy szinte kiugranak szemgolyói, ha pedig egyáltalában nem tudja azokat kipréselni, s ez igen sokszor szokott megtörténni, — akkor a fogai közt hallatt bizonyos torokhangot, mely ugyan nem hasonlít tökéletesen a flótáéhoz, azonban sokszor az általános lármában még a legszebb. A cselédség végre emberül felelt meg mindig helyének s ha történt is, hogy a lovászgyerekek vastag bőrkesztyűs kezeikkel néha egy-két lappat többet fordítottak s ezáltal kis zürzavart okoztak a zenészetben, mégis voltak műértők, kik bizonyossá tettek, *hogy ezen zavart inkább meg lehet hallgatni, mint a háziúrnak hangszerzeményeit...*

És ezen egész fültorna alatt a nagy zeneteremben csepp más hangot sem hallani. Mindenki a fal hosszában és szélében rakott székek, kerevetek, beryerek és egyéb gömbölyűségeken ülve, dicsőült arccal bámul a plafondra, csak miután az utolsó taktus elhangzott, s művészek és hallgatók letörlik izzadó homlokaikat, egy közönséges *«ach»*, *«charmant»*, *«delicieuse»*, *«magnifique»*, *«himlisch»*, *zúg a termen keresztül, mindenki gépszerűleg ugrik fel kinpadjáról, s a ház úrnőjéhez tólulva, játékát a legnagyobb dícséretekket halmozza el, melyek egyébiránt a valódi művész arcát vérpirosra festenék, az illetettből azonban amolyanféle leereszkedő nyájassággal vétetik, aminőkkel a római triumphatorok a köteles adót fogadták.* Ezen dícséretek rendesen annál jobban növekednek, minél inkább közelít a vacsorálás ideje, s valóságos fanatizmussá fajulnak, midőn az ebédlőterem ajtajai megnyílnak, s a füstölgő tálakról különféle jóillatok érik a szagláló ideget...»

Az évekkel ezelőtti tekintélyt tisztelő magyar világban elképzelhetetlen lett volna az ilyen hangon tartott estély-beszámoló, úgy, hogy ez szembeszökően az idők jele, a fellobbanó keserű bírálat a sok kiváltság ellen s lassú megporlasztása a feudális világnak...

A nemzet annyit mindenesetre érzett, ha ilyen írások állandóan szeme elé kerülhettek, hogy a régi világ sarkából kifordulni készül, — anélkül természetesen, hogy a jövendő kapuját döngető új szükségleteket a széles rétegek még felismerték volna. A heves bírálat kora indult el 1843-ban; vágyak keltek, eszmék forrongtak, — de ki sejtette még akkor 1848-at?...

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2,50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

MAGYAR KATONAHUMOR (Varsányi Ferenc rajzai)

AZ IGAZI KATASZTRÓFA.

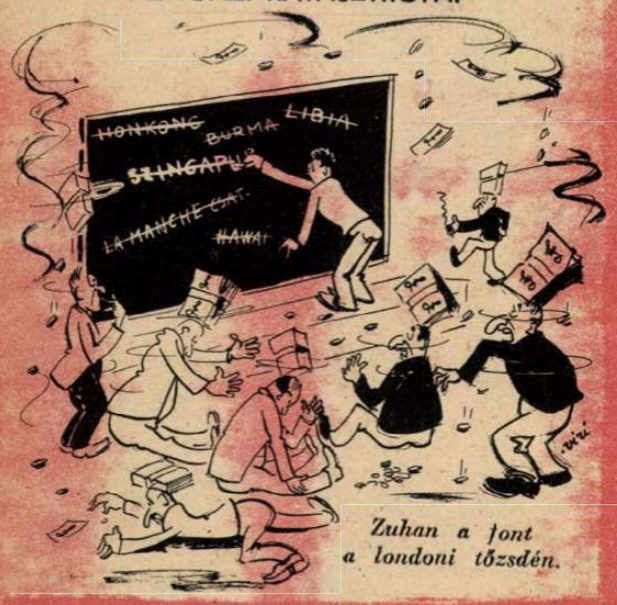

Zuhan a font a londoni tőzsdén.

ZSIDÓ TÁNCMUZSIKA A VILÁGPOLITIKÁBAN

ALADÁROK EGYMÁS KÖZÖTT:

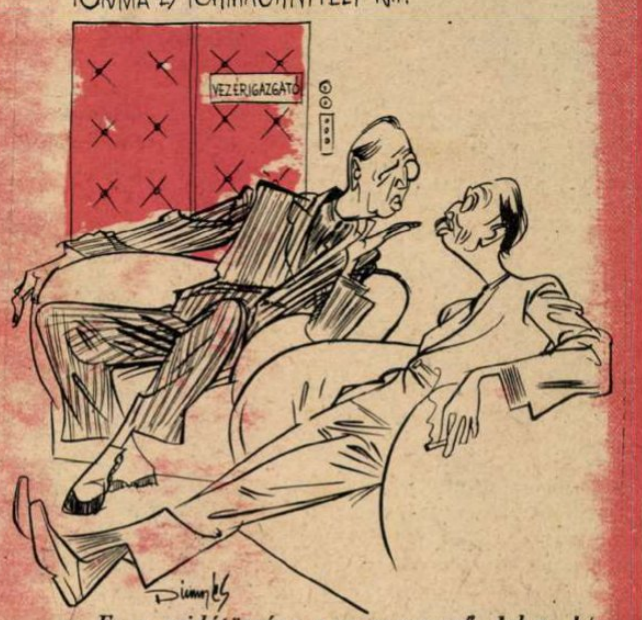

— Ez a zsidótörvény egy nagyszerű dolog, kérlek alássan. Most már érdemes — zsidóbarátnak lenni...

ANGOL-AMERIKAI-SZOVJET

A LEGUTOLSÓ MOHIKÁN.

(Sztalint az indiánok törzsfőnökké választották.)

Hiába no, mi vörösök összetartunk ...

A SZERENCSE-JÁTÉKOS.

Utolsó tét.

CHURCHILL BESZÉDEIBŐL.

...éppen, hogy csak a fejünket ki tudtuk tartani a vízből...

MEGINDUL AZ OROSZ LAVINA...

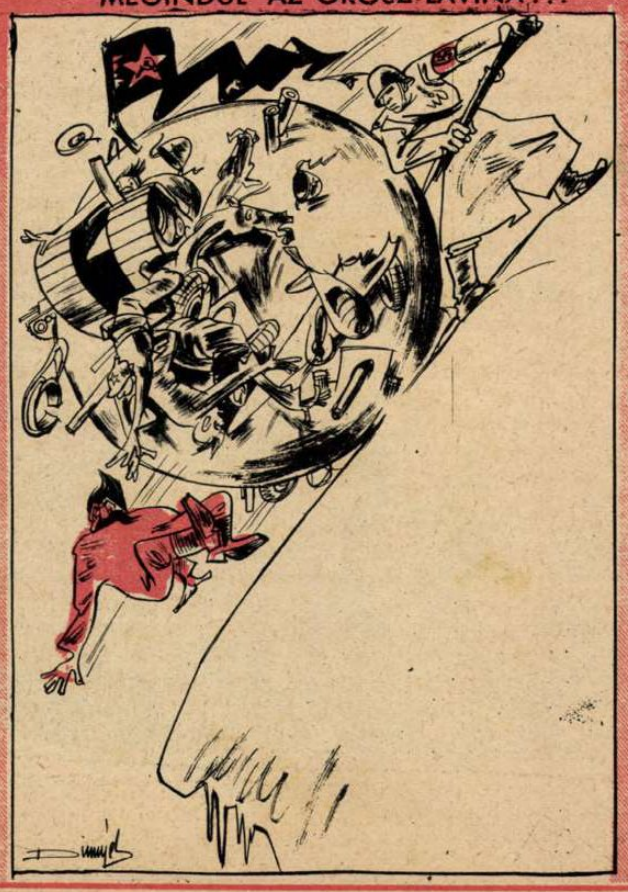

ANGOL-KÍNAI SZÖVETSÉG.

A JÖVENDŐ ÍTÉLETVÉGREHAJTÓJA.

AZ UTOLSÓ ANGOL ŐR SZINGAPUR ERŐDÖVEZETÉBEN

A VÁROSNAK MÁR SOKANKO A NEVE S BIZTONSÁGÁRA JAPÁN KATONÁI VIGYÁZNAK.

250 ÉVES JAPÁN TENGERALATTJÁRÓ A TOKIOI TENGERÉSZETI AKADÉMIA MÚZEUMÁBAN

Használatban tökéletesen vízmentes ponyva borította. Az irányítás, az ellenség megfigyelése és a robbanóanyag eldobása a négyszögletes toronyból történt. Egykori japán feljegyzések szerint úgy bukott alá és emelkedett fel újra a vízből, mint a — teknősbéka...